argo

Ediční plán 2023

leden — červen

Ediční plán 2023
leden–červen

Nakladatelství Argo
Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2022
Grafická úprava © Jan Augusta, 2022

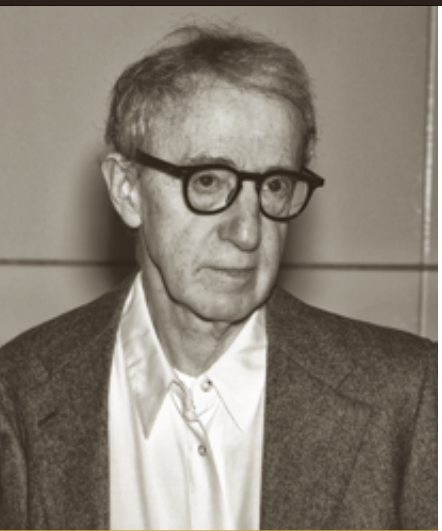

6

Beletrie

Nejočekávanější tituly — 6
Světová beletrie mimo edice — 18
Spisy Jacka Kerouaca — 42
Česká beletrie — 44
Thrillery a detektivky — 49
Sci-fi a fantasy — 56
Komiks — 62
Literatura pro děti a mládež — 67

Woody Allen

Stav beztíže

Populárně-naučná a odborná literatura

Mimo edice — 74
Publicistika a esejistika — 79
Edice Aliter — 82
Edice Crossover — 83

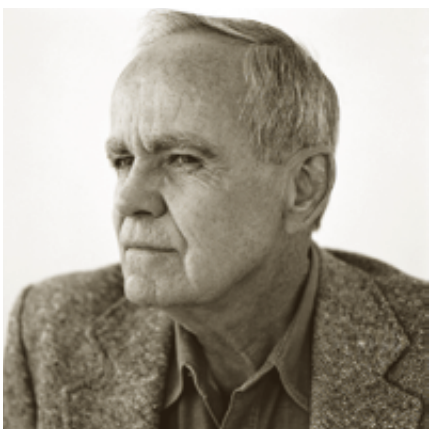

9

Cormac McCarthy

Pasažér

Jhumpa Lahiri

Kde zrovna jsem

22

Historická literatura

Mimo edice — 86
Edice Antika — 90
Edice Každodenní život — 91
Edice Memoria medii aevi – Paměť středověku — 93
Edice Cestopisy — 94
Edice Historické myšlení — 95
Edice Německého historického ústavu ve Varšavě — 96
Abecední seznam autorů — 98

foto © Shirley Jackson Estate

51

Shirley Jacksonová

Sluneční hodiny

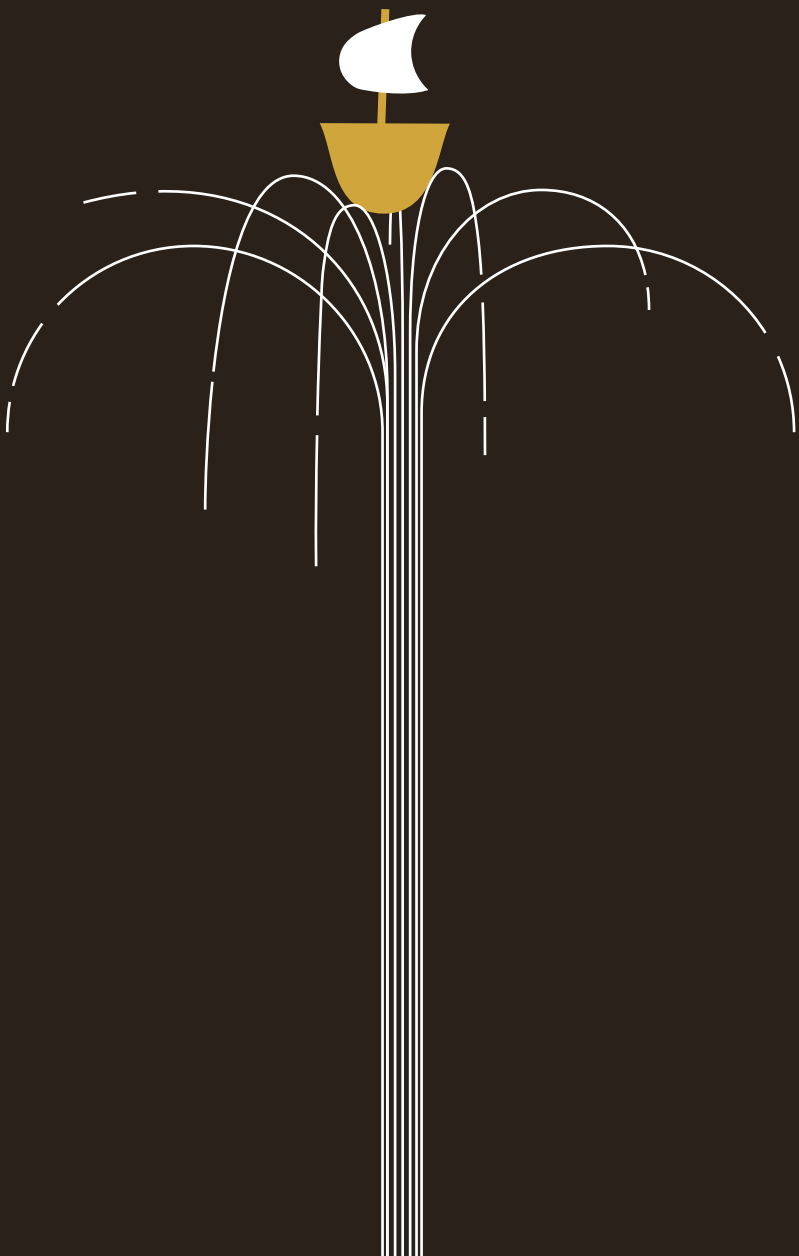

nakladatelství argo

Beletrie

6–71

Woody Allen

Woody Allen (* 1935) je světově proslulý režisér, scenárista, spisovatel, herec a komik. Patří k hrstce amerických filmařů, kteří se dokázali prosadit coby tvůrci ryze autorských snímků. Ačkoli nedokončil ani první semestr na Newyorské univerzitě, bezesporu se řadí k významným intelektuálům své doby, se zvláštní citlivostí pro neuralgické body moderní společnosti. Jeho osobní život byl a je plný výstřelků a eskapád, ale i díky tomu se mohl stát inspirací pro Allenovou nadobyčej bohatou tvůrčí kariéru.

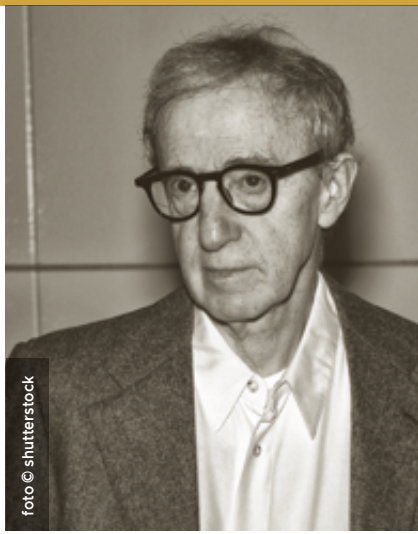

foto © shutterstock

Osobitý, inteligentní a absurdní humor!

Stav beztíže

Přeložil Michael Žantovský

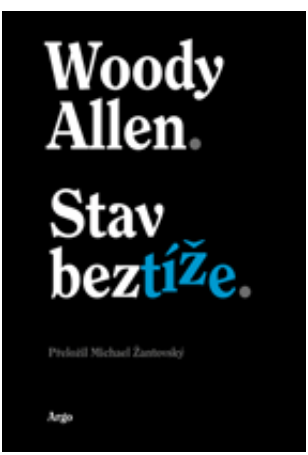

Stav beztíže je pátá sbírka humoristických próz z pera Woodyho Allena; podobně jako čtyři předchozí knihy *Vyřídit si účty*, *Bez peří*, *Vedlejší účinky* a *Čirá anarchie* nabízí i *Stav beztíže* to, na co jsme od Woodyho Allena zvyklí z jeho nezapomenutelných filmů: osobitý, inteligentní a absurdní humor, kombinovaný s jistou plachostí a notnou dávkou nervózní sebereflexe. Kniha se přitom vyznačuje pozoruhodnou tematickou šíří; ať už však autor píše o koních, kteří malují, o autech, která myslí, o sexuálním životě celebrit, nebo o čínské kuchyni, vždy zůstává nezaměnitelným originálem.

Již vyšlo

Mimochodem, Obhajoba šílencova, Čirá anarchie, Bez peří, Vedlejší účinky

U. Ztraceni v metru

Přeložila Michaela Škultéty

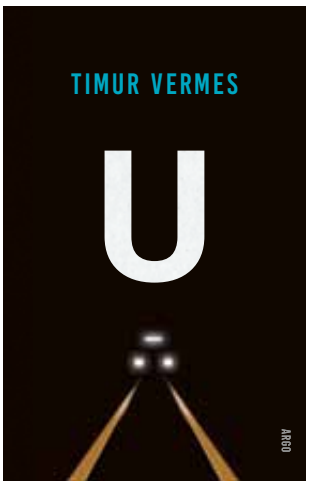

Timur Vermes umí své čtenáře jaksepatří překvapit a jeho nový román *U* tak lze jen těžko srovnávat s autorovými předchozími dvěma knihami. A co že vlastně znamená to U v názvu? Je to zkratka berlínského metra, U-Bahnu. A přesně a pouze tam se odehrává děj rozsahem nevelké knihy. Zdánlivě obyčejná situace: Anke Lohmová má za sebou únavnou služební cestu. Už jen pět stanic metra ji dělí od sprchy a čerstvě povlečené postele. V noční podzemce s ní sedí pouze jakýsi nesympatický mladík, a ten příští stanici vystupuje. Ostatně… neměli být už dávno tam? Z obvyklých dvou minut jízdy je najednou pět, pak deset, dvacet, a vlak se řítí stále dál temnotou, bez zastávek… do neznáma.

Již vyšlo
Už je tady zas, Hladoví a sytí

Originální napínavý příběh vyprávěný v minimalistických větách zní jako zlověstné staccato, jen tu a tam jím probublá Vermesův pověstný sarkastický humor.

Timur Vermes

Timur Vermes se narodil v roce 1967, jeho matka byla Němka, otec Maďar, který ze své vlasti uprchl po potlačeném povstání v roce 1956. Vermes vystudoval historii a politologii, působil jako novinář a ghostwriter. Jeho prvotina z roku 2012, satirický román *Už je tady zas*, se stala hitem nejen v Německu – překladová práva se prodala do více než 40 zemí. Český překlad vyšel v roce 2013. Kniha se také stala předlohou stejnojmenného filmu. Druhý Vermesův román *Hladoví a sytí*, reflektující evropskou uprchlickou krizi z roku 2015, vyšel německy v roce 2018, česky pak 2020.

Beatrice Salvioni

Beatrice Salvioni se narodila v roce 1995 v Monze a vystudovala moderní filologii na Katolické univerzitě v Miláně. Poté se zapsala na prestižní školu tvůrčího psaní Holden (kterou mimo jiné spoluzaložil známý italský spisovatel Alessandro Baricco) v Turíně. Od začátku studia vynikala svým talentem. V roce 2021 obdržela cenu Itala Calvina a cenu Premio Raduga za nejlepší povídku. V mladí se věnovala historickému šermu. Říká, že když jí bylo devět let, dala si do batohu ponožky a jablečný džus a utekla z domu za dobrodružstvím. Doběhla jen k domovní bráně, pak se vrátila, a od té doby píše příběhy.

foto © Vittoria Bernini

„Beatrice Salvioni je naprostým literárním zjevením. Připomíná autorky jako Elena Ferrante a Joyce Carol Oates.“

María Fasce, redaktorka nakladatelství Lumen, Španělsko

Dareba

Přeložila Alice Flemrová

Říkali jí Dareba a nikomu se nelíbila. Vyslovit její jméno nosilo smůlu. Byla to čarodějnice, jedna z těch, co na člověka přivolají dech smrti. Měla v sobě ďábla a já jsem s ní nesměla mluvit.

Příběh přátelství dvou dívek, Francesky, která pochází z měšťanské rodiny, a Maddaleny/Dareby, jež v očích obyvatel vesnice představuje jakousi smůlonošku. Jsme v severní Itálii v období fašismu a italsko-etiopské války, kde platí pouze hlasy a názory „silných mužů“. Francescu fascinuje Maddalenina nespoutanost, dryáčnictví, a touží se připojit k její partě. Je jí čím dál víc jasné, že útlak a nespravedlnost vládne nejen jejímu životu, ale je podstatou fašistického režimu, ve kterém vyrůstá. Když je Dareba obviněna z vraždy mladého muže, musí se poprvé postavit světu dospělých, aby dokázala svou nevinu. Strhující román o dívčím dospívání na pozadí provincie v Pádské nížině, kde vládne kontrola, sexismus a násilí fašismu.

Pasažér

Přeložil Ladislav Nagy

Po dlouhých šestnácti letech, jež uplynuly od vydání jeho světového bestselleru *Cesta*, se žijící klasik americké literatury Cormac McCarthy vrací na scénu s novým dílem. Jeho román *Pasažér* se odehrává v roce 1980 a sleduje osudy záchranáře Bobbyho Westerna, který se z člunu pobřežní hlídky vrhá k potopenému vraku letadla. V něm nachází těla devíti lidí, stále ještě připoutaných ke svým sedadlům. Chybí pilotova taška, černá skříňka a hlavně desátý pasažér. Jako někteří dřívější hrdinové McCarthyho románů se i Bobby Western stává nechtěným svědkem událostí, které se pro něj nakonec ukážou hrozbou. McCarthyho román *Pasažér* v sobě pozoruhodným způsobem propojuje meditaci nad mravností, vědou a dědičným hříchem s prvky thrilleru, a činí tak s příznačně rafinovaným, oslňujícím stylem, jenž autorovi vysloužil reputaci jednoho z největších současných amerických prozaiků.

Již vyšlo

Všichni krásní koně, Konzultant, Suttree, Města na planině, Krvavý poledník, Dítě boží, Cesta, Hranice, Tahle země není pro starý

Nový Cormac McCarthy po šestnácti letech!

Cormac McCarthy

Cormac McCarthy se narodil roku 1933 v rhodeislandské Providence na východním pobřeží Spojených států, jako třetí ze šesti dětí. Roku 1937 se jeho rodina přestěhovala do Knoxvillu. Krajina, kultura a povahopis východního Tennessee a Appalačských hor mladého spisovatele výrazně ovlivnily a odrážejí se zejména v jeho prvních čtyřech románech: *Strážce sadu*, *Vnější tma*, *Dítě Boží* a *Suttree* (1979). V následujících dílech se už autor zabývá americkým Jihozápadem, kam se na konci sedmdesátých let přesunul: své opus magnum *Krvavý poledník aneb Večerní červánky na západě* tvořil čtyři roky v texaském El Pasu. Poté přišla „Hraničářská trilogie“: *Všichni krásní koně*, *Hranice*, *Města na planině*, a s ní i zájem médií, čtenářstva a mohutný komerční úspěch. Pozici stěžejního amerického romanopisce stvrdil Cormac McCarthy svými dalšími dvěma romány, „thrillerem“ *Tahle země není pro starý* a postapokalyptickým podobenstvím *Cesta*, za nějž získal Pulitzerovu cenu za literaturu.

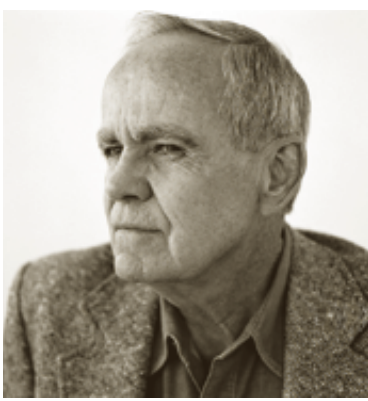

Lubomír Kaválek, Jan Novák

Lubomír Kaválek (1943–2021) se narodil v Praze, studoval na Vysoké škole dopravní v Žilině a na Fakultě novinářství Karlovy univerzity v Praze, pracoval ve sportovních redakcích deníků *Práce* a *Mladá fronta*. V roce 1965 se stal šachovým velmistrem. Po sovětské okupaci v roce 1968 odešel do exilu; po dvou letech v Německu se přesunul do USA, kde se stal šachovým profesionálem a dlouhá léta působil ve světové šachové špičce. O svém sportu rovněž zasvěceně psal: přes dvacet let vedl šachový sloupek v listu *Washington Post* a přispíval i do řady dalších světových novin a časopisů. Je autorem několika turnajových knih.

foto © ČTK photo

Rozehraný život

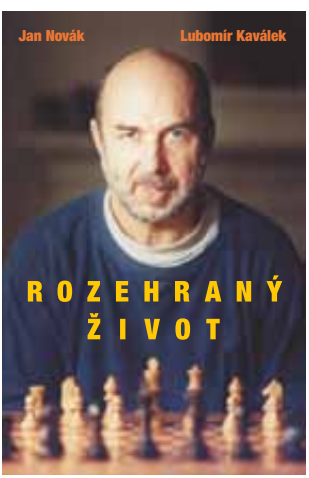

Lubomír Kaválek byl jedním z největších českých šachistů všech dob – a jeho paměti nazvané *Rozehraný život* nabízejí fascinující vhled do jeho života. Kaválkova šachová kariéra slibně začala v Československu a vyvrcholila v USA, kam po sovětské okupaci v roce 1968 už jako mezinárodní velmistr odešel. Stal se trojnásobným šampionem Spojených států, novou vlast reprezentoval na mezinárodních turnajích a šachových olympiádách, v polovině 70. let patřil do první světové desítky. Roku 1972 se jako sekundant Bobbyho Fischera zúčastnil „zápasu století“, významné bitvy studené války, v níž excentrický Američan slavně porazil mistra světa Borise Spasského z SSSR. Kaválek vypravuje svůj životní příběh velmi poutavě a se smyslem pro humor, bere ohled na čtenáře, kteří pravidla šachu neznají, proto neobtěžuje rozbory partií, přesto dovede dramatičnost bojů na šachovnici přenést i na ty, kteří se jich sami nikdy nezúčastnili. Literární formu dal memoárům Jan Novák, který se s Lubomírem Kaválkem dlouhá léta přátelil.

Komouši, grázlové, cikáni, fízlové & básníci

Na konci léta roku 1992 přestěhoval Jan Novák svou americkou rodinu na rok do Prahy, aby se jeho děti naučily česky. Přistáli ve státě, jenž právě zanikal; neviditelná ruka tam ještě neovládala všechny trhy, ale žáci hokejové školy už jeden druhému vesele prodávali vši, aby získali pár dnů volna. Kam se Novák ve městě omšelé krásy podíval, tam narážel na vzpomínky. Často se mu vracely tři týdny, které tam v roce 1979 jako americký občan probendil: mejdany s vekslákы, jízdy sanitkou jako taxíkem, pohovor s estébákem, který ho z republiky vyhostil s tím, že se sem už nikdy nevrátí. Novák se ovšem vrátil hned 2. prosince 1989 a stihl poslední demonstraci na Václavském náměstí, než si poprvé potřásl rukou s Václavem Havlem…

„Třináct knih o Praze“, které napsal po návratu do Chicaga, nabízí dílem reportáž, dílem memoár, dílem esej, dílem rodinné album a dílem meditaci o psaní jako o shakespearovském zrcadle světa. Za anglické vydání své prózy získal Jan Novák roku 1995 prestižní literární ocenění Carl Sandburg Award; v češtině pak kniha poprvé vyšla ve dvou svazcích: vedle knihy *Komouši, grázlové, cikáni, fízlové & básníci* byla její část vydána samostatně pod názvem *Samet a pára*. Nové vydání oba texty opět spojuje do jednoho svazku.

Již vyšlo

Kundera – Český život a doba, Život mimo kategorie, Zatím dobrý, Co já vím?, Miliónový jeep, Děda, Těžký prachy

Komiksy

Čáslavská, Zátopek, Zatím dobrý

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je česko-americký spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Striptease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmiřitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

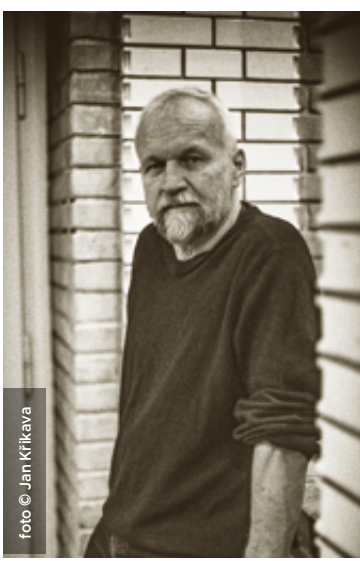

foto © Jan Křikava

Bohumil Vostal

Bohumil Vostal je novinář a autor reportážního dokumentu o sochaři Frantovi Bělském, který uvedla ČT24 u příležitosti 100. výročí jeho narození. Zpravodajsky pokrýval svatbu prince Harryho a vévodkyně Meghan, pohřeb prince Philipa, Platinové jubileum a státní pohřeb Alžběty II. O českém exilu v Anglii natočil v roce 2018 pořad *Zapomenuté protesty*, který byl nominovaný na FPA Awards v Londýně. Pracoval jako zpravodaj České televize ve Washingtonu, předtím v Londýně (2018–2022) a Bruselu (2012–2017). V letech 2000–2005 působil jako externí redaktor české redakce BBC v Praze.

foto © Michaela Vostalová

Portrétoval anglickou královnu

Franta Bělský, česko-britský příběh 20. století

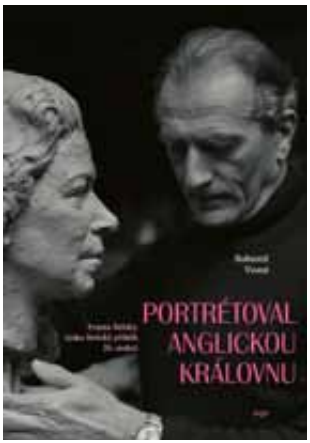

Výpravná publikace představuje fascinující příběh sochaře královské rodiny Franty Bělského. Příběh plný odvahy, utrpení a inspirace, a to od raného dětství přes emigraci až po léta v britském království, kdy se z něj stal natolik uznávaný umělec, že měl jako jediný Čech tu čest ztvárnit britskou královskou rodinu. A byla to nejen samotná Alžběta II., ale i princ Philip nebo princ William.

Kniha přináší kromě poutavého a dramatického životního osudu jednoho z nejpozoruhodnějších, a přitom málo známých umělců, jaké Československá republika zrodila, i exkluzivní citace z Bělského nikdy nevydaného rukopisu *Svět za kanálem*, doposud nepublikované fotografie, kresby a mnoho nových zjištění o životě sochaře, jenž byl přímo napojen na vlivné britské kulturní prostředí 20. století. To vše je zároveň vykresleno v pozoruhodných kulisách britských reálií nedávno skončené éry Alžběty II., nazíraných současným pohledem.

Nejvyšší karta

Spisovatelka Sylvie Novak se na prahu padesátky ohlíží za svou úspěšnou kariérou angažované autorky a reflektuje svůj komplikovaný osobní život. Ve vzpomínkách se často vrací k dávnému iniciačnímu vztahu s výrazně starším spisovatelem. Zkrátka bilancuje minulost. A pak je tu přítomnost: harcování se po besedách s novou knihou feministických esejů, viditelné stárnutí a s ním přicházející syndrom „ženské neviditelnosti“, proti kterému Sylvie bojuje po svém. Ale především je tu dcera Judita, která se vůči své matce nevybíravě vymezuje a nakonec proti ní vytáhne i kartu nejvyšší…
Na pozadí nejrůznějších myšlenkových stereotypů, těžko překlenutelných generačních rozdílů či rozličných podob společenského aktivismu sledujeme popis jednoho zápasu.

Již vyšlo
Liščí oči (pro děti a mládež)

Skandální odhalení, nebo mystifikace?
Provokace, nebo skutečnost?
Autobiografie, nebo fikce?

Petra Hůlová

Petra Hůlová patří k nejpřekládanějším a žánrově nejvšestrannějším českým prozaikům. Její tvorba sahá od psychologických sond do mezilidských vztahů, například *Zlodějka mýho táty* (2019) či *Macocha* (2014), přes dobrodružné příběhy, jako je *Stanice Tajga* (2008) či *Pamět’mojí babičce* (2002), alternativní českou historii (*Strážci občanského dobra*, 2010) až po dystopii (*Stručné dějiny Hnutí*, 2018). V loňském roce vyšel v Argu román *Liščí oči*, autorčina první kniha pro mládež. Za svou tvorbu Hůlová získala řadu literárních cen. Věnuje se také psaní divadelních her a filmových scénářů.

Volodymyr Zelenskyj

Volodymyr Zelenskyj (* 1978) je ukrajinský politik, herec, scenárista a producent; narodil se v Kryvém Rihu v tehdejším Sovětském svazu, vystudoval práva na Kyjevské národní ekonomické univerzitě, ale v oboru nikdy nepůsobil, jelikož se už od mládí věnoval herecké kariéře; proslavil se řadou komediálních rolí, zejména pak hlavní rolí v seriálu *Sluha národa* (2015); v roce 2019 byl zvolen prezidentem Ukrajiny.

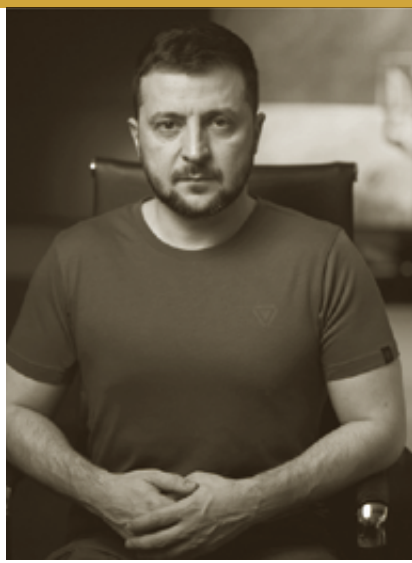

Poselství z Ukrajiny

Přeložil Viktor Janiš

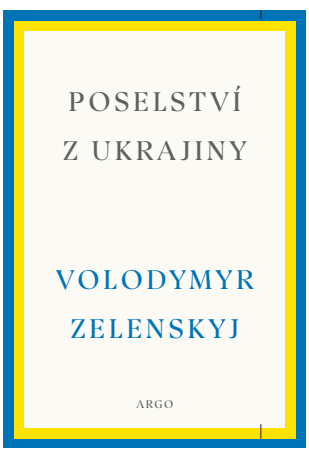

Od 24. února 2022 se Ukrajina brání ruské agresi – a od samého počátku války přibližuje světu statečné úsilí ukrajinských obránců ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj. Ve svých plamenných, výtečně vystavěných a bravurně přednesených projevech hájí právo na svobodu, národní svébytnost a nezávislost, burcuje svědomí státníků a vyzývá všechny lidi dobré vůle k podpoře Ukrajiny. Kniha *Poselství z Ukrajiny* přináší soubor prezidentových válečných projevů; pro knižní vydání je vybral sám Volodymyr Zelenskyj a knihu opatřil působivým úvodem, v němž se zamýšlí nad tím, co se o sobě a o Ukrajině dozvěděl od počátku invaze. Součástí knihy je i předmluva Arkadije Ostrovského, jenž se coby redaktor časopisu *Economist* věnuje Rusku a východní Evropě a který na přání anglického nakladatele osvětluje kontext prezidentských projevů a jejich význam. Řečeno s prezidentem Zelenským, „podpora Ukrajiny není trend, mem ani virální výzva. Není to hnutí, které by se rychle rozšířilo po celé planetě a pak stejně rychle zmizelo. Pokud chcete pochopit, odkud jsme, co chceme a kam směřujeme, měli byste se dozvědět víc o tom, kdo jsme. Tato kniha vám v tom pomůže.“

Filosofie moderní písně

Přeložila Gita Zbavitelová

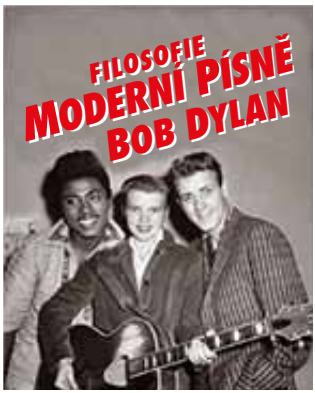

První kniha Boba Dylana od jeho memoárů nazvaných *Kroniky I* a vydaných v roce 2004 a zároveň i jeho první kniha od získání Nobelovy ceny za literaturu v roce 2016. V šestašedesáti koncentrovaných textech píše Dylan o skladbách jiných umělců, Little Richardem či Rayem Charlesem počínaje, Ninou Simone či The Clash konče, přičemž se od triviálních konstatování a dylanovsky poťouchlých žertíků odráží k zásadním postřehům o povaze populární hudby. Analyzuje to, čemu říká past jednoduchých rýmů, rozebírá, jak přidání jediné slabiky může píseň oslabit, a dokonce vysvětluje, jak bluegrass souvisí s heavy metalem. Jeho psaní je tajuplné, rtuťovité, místy neproniknutelné a často nesmírně vtipné, a třebaže zdánlivě pojednává jen o hudbě, nabízí vlastně pronikavé zamyšlení o stavu člověka. Kniha obsahuje i sto padesát pečlivě vybraných fotografií a ilustrací, které pozoruhodně přispívají k celkovému účinku díla.

Již vyšlo
Texty / Lyrics 1961-2012, Kroniky I, Tarantule

Bob Dylan

Bob Dylan (* 1941) patří k největším hudebním, kulturním a vlastně i společenským ikonám dvacátého a jednadvacátého století – na jeho písně odkazovali Beatles i Rolling Stones, David Bowie, Leonard Cohen či Tom Waits, ale také třeba Salman Rushdie, Allen Ginsberg, Václav Havel či Barack Obama. Není asi zapotřebí vypočítávat všechna ocenění, jichž se Dylanovi během jeho zcela mimořádné tvůrčí dráhy dostalo – od mnoha cen Grammy přes Oscara, Zlatý glóbus, Pulitzerovu cenu, Prezidentskou medaili svobody, Řád čestné legie, záplavu čestných doktorátů až po Nobelovu cenu za literaturu; postačí konstatovat, že Bob Dylan vydal devětatřicet studiových alb, prodal přes sto dvacet pět milionů desek a jeho písně tvoří samotné srdce kánonu současné populární hudby.

Autoři

David Borek, Václav Černohorský, Martin Jonáš, Michal Kubal, David Mířejovský, Andreas Papadopulos, Pavel Polák, Karel Rožánek, Jakub Szántó (ed.), Jan Šilhan

Fotografie
Vojtěch Hönig, Pavel Němeček, Karel Rožánek

Putinova válka

Ukrajinská kronika zpravodajů ČT

Ráno 24. února 2022 se svět změnil. Ruská vojska vtrhla na Ukrajinu s cílem dobýt rozsáhlá území a násilím svrhnout její demokraticky zvolenou vládu. Desítka zpravodajů České televize sepsala unikátní válečnou kroniku největšího evropského konfliktu od druhé světové války. Jejich osobní svědectví nabízejí autentický obraz všech důležitých fází ruské agrese. Od stísněného očekávání vpádu, přes masivní invazi a její nelidské dopady na civilní obyvatelstvo, po ukrajinské protiofenzivy a osvobozování okupovaných území. Kniha nabízí detailní přehled i silné příběhy ze všech klíčových front, bombardovaného týlu, politických jednání na nejvyšší úrovni i z dění v Rusku samotném. Doplňují ji dramatické fotografie kameramanů ČT.
Vychází ve spolupráci s nakladatelstvím Edice ČT.

Útočí na nás ze všech stran

Andreas Papadopulos, Kyjev, 21. až 28. února

24. února přesně ve 4.00 ráno překročila invazní vojska hranice směrem z Běloruska, Ruska, okupovaného Krymu a dvou samozvaných separatistických republik v Donbasu. Rusko na Ukrajinu zaútočilo ze všech možných směrů. Ukrajina se probudila do nové reality. Reality války, utrpení a nevídané paniky.

Navzdory předpokladům se hlavním cílem stal samotný Kyjev. Do bezmála čtyřmilionové metropole po zemi mířily po zuby ozbrojené invazní kolony. Obě velká letiště – Boryspil a Hostomel – měly být místem výsadku ruských speciálních sil. Ty měly jediný úkol; prostřílet se do vládní čtvrti v centru města a zajmout nebo zastřelit prezidenta Volodymyra Zelenského.

Byly přesně čtyři hodiny ráno, když se ozvala první dutá rána. Vytrhla mě z krátkého spánku. Posadil jsem se na kraj postele a zkontroloval čas. Zlověstný zvuk se zopakoval.

Tentokrát mi bylo jasné, že je něco špatně.

Mrazivý vzduch proudil do pokoje, pomohl mi zaktivovat smysly. Chvíli jsem se zlověstnou předtuchou pozoroval stále ještě spící město. Vtom se ozvala další rána a hned poté už v pořadí čtvrtá.

Ospalým náměstím prakticky ve stejný okamžik projela kolona obrněných transportérů. Za nimi jelo několik armádních Humvee, následovaly je houfnice a roj sanitek. Mířily do východní části města, někam za řeku Dněpr.

Vystoupal jsem po schodišti na konci chodby do mezipatra, otevřel okno a naklonil se přes parapet. V dálce, odhadem zhruba tam, kde se rozkládalo civilní letiště Boryspil, se vznášely čtyři obláčky tmavého kouře.

Jeden z nich po pár vteřinách protnul černý projektil a zabořil se někam do změti paneláků, které lemují dálnici z centra směrem na letiště. Nejdříve jsem spatřil samotnou explozi, poté ke mně už popáté během několika minut dolehlo zlověstné zadunění.

Bylo mi to jasné.

Putin to nakonec spustil. Bombarduje Kyjev.

Začala válka.

Nick Cave

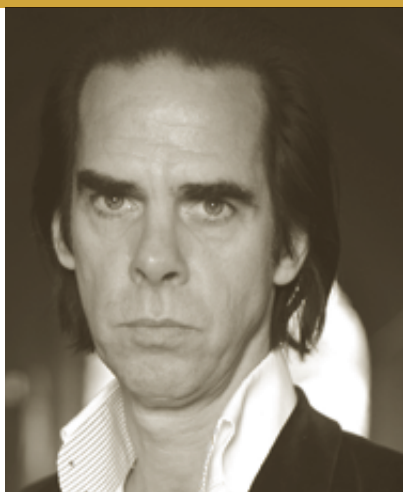

Nick Cave (* 1957) je světově proslulý zpěvák, hudebník, textař a spisovatel. Narodil se roku 1957 v australském městečku Warracknabeal; léta žil v Londýně, Berlíně či Sao Paulu, až se nakonec s rodinou usadil v anglickém Brightonu. Během své nesmírně bohaté umělecké kariéry natočil coby skladatel a frontman skupin *The Birthday Party* a *The Bad Seeds* řadu oceňovaných alb; jako scenárista či autor filmové hudby se rovněž podílel na několika pozoruhodných filmech (například *Proposition* či *Země bez zákona*). Je autorem experimentální sbírky drobných textů *King Ink* (česky 1995), románů *A uzřela oslice anděla* (česky 1995 a 2018) a *Smrt Zajdy Munroa* (česky 2009 a 2019) a deníkově laděné prózy *Píseň z pytlíku na zvratky* (česky 2017).

Víra, naděje a masakr

Přeložil Bob Hýsek

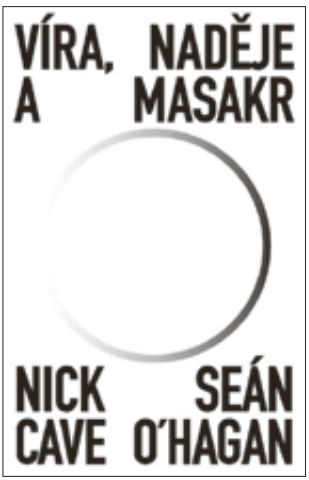

Během pandemie covidu strávil dle svých slov Nick Cave celé hodiny na telefonu; jedním z lidí, s nimiž si volal nejčastěji, byl irský zpěvák a publicista Seán O'Hagan – a jejich hovory s postupem času nabývaly na intenzitě a začaly se točit kolem několika uzlových bodů: víry, umění, hudby, svobody, smutku a lásky. Oba přátelé se dohodli, že si telefonáty budou nahrávat – a z nějakých padesáti hodin nahrávek se po radikálním redakčním zpracování zrodila kniha *Víra, naděje & masakr*. Najdeme v ní vše, co jsme si od Nicka Cavea za čtyři dekády jeho oslnivé umělecké dráhy navykli očekávat; dostane se nám upřímné osobní zpovědi i originálních meditací nad smyslem života a umění, a ještě lecčeho navíc. Jak říká sám Cave: „Tahle kniha pro mě hodně znamená a myslím, že ji upřímně ocení i každý, komu se nějak zvrtnul život, koho trápí tvůrčí blok, kdo má problém se závislostí, kdo truchlí, kdo zažívá duchovní krizi, kdo se pídí po smyslu života, kdo hledá krásu, kdo se chce naučit, jak napsat píseň či odehrát koncert nebo jen tak existovat.“

Již vyšlo

A uzřela oslice osla, Píseň z pytlíku na zvratky, Smrt Zajdy Munroa

Molloy, Malone umírá, Nepojmenovatelný

Přeložil Tomáš Hrách

Trilogie *Molloy*, *Malone umírá* a *Nepojmenovatelný* má v Beckettově prozaickém díle stejně zásadní postavení jako *Čekání na Godota* či *Konec hry* v jeho díle určeném pro divadelní scénu. Radikální „antirománová" forma, spojená s rozpadem vypravěčského vědomí a stále vyhrocenější anonymitou, se jedinečným způsobem pojí se skeptickým a černým humorem. Beckett zde naplňuje své autorské krédo, že úkolem umělce je selhávat lépe než kdokoli jiný, a vytváří jeden z mála modernistických textů, který lze bez rozpaků stavět vedle díla Franze Kafky. Individuální hrdina se zřetelnými obrysy mizí, ohniskem vyprávění se místo něj stává nejistota a kupící se vědomí nicoty lidské existence. Prózy původně psané francouzsky a poté autorem převedené do angličtiny mistrovsky přeložil Tomáš Hrách.

Již vyšlo
Tso

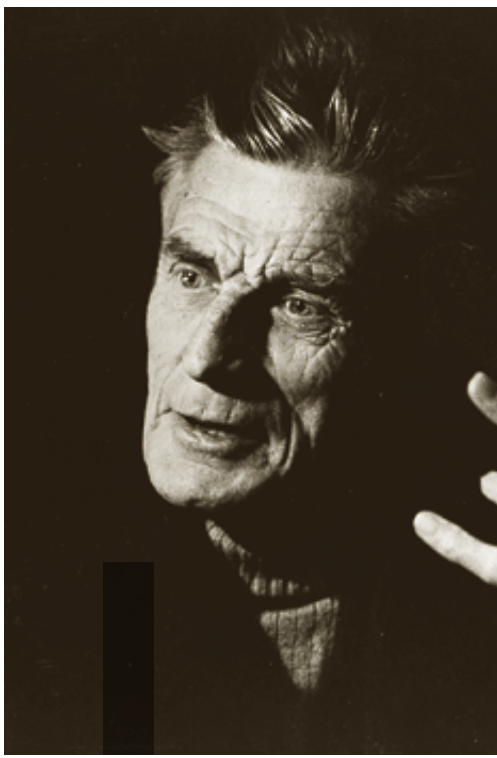

Samuel Beckett

Samuel Beckett (1906–1989) byl irský dramatik a prozaik, průkopník tzv. „absurdního divadla" a nositel Nobelovy ceny za literaturu; jeho mrazivé, nesmlouvavé, černým humorem a absurditou prosycené dílo patří k vrcholům moderní literatury a umění.

Alexandr Topčjan

Alexandr Topčjan se narodil v září 1939 v Jerevanu, od osmdesátých let žil ve Francii, ale zemřel v září 2021 opět v hlavním městě Arménie. Vystudoval arménskou státní univerzitu, pracoval v různých redakcích, byl šéfdramaturgem studia Armenfilm a expertem parlamentu pro média. Za román *I po smrti* obdržel cenu prezidenta. Přeložil sedmdesát děl frankojazyčných autorů. Román *Osmanská banka* vyšel v Arménii v roce 2008, byl přeložen do rumunštiny a francouzštiny a chystají se překlady do dalších jazyků.

Dramatický příběh přepadení banky v Konstantinopoli, napsaný na základě skutečné události.

Zoufalý odpor Arménů proti vyhlazovací politice Turecka.

Osmanská banka

Přeložil Milan Dvořák

Ústřední událostí románu je obsazení konstantinopolské Osmanské banky, které provedla 26. srpna 1896 skupina arménských revolucionářů, aby upozornila svět na masakrování arménského obyvatelstva v Osmanské říši. V ději se proplétají osudy socialisticky a anarchisticky naladěných vzbouřenců, švýcarského dobrodruha a bankovního lupiče, jenž s nimi sympatizuje, potrhlého, senilnějícího a surově bezohledného sultána a představitelů evropských mocností, které se snaží využít dění ve prospěch vlastních záměrů.

Anglické obludy

Přeložil Ladislav Nagy

Idylické dětství pro desetiletého Maxe skončí okamžikem, kdy nastoupí do chlapeckého internátu. Namísto pohádkové svobody, jíž si užíval na dědově statku, se ocitá ve světě plném nepochopitelných pravidel, kde co chvíli hrozí nejrůznější tresty. Zároveň ale nachází oporu díky skupině spolužáků, kteří pevně drží při sobě. O řadu let později, když už Max i jeho kamarádi stojí na prahu dospělosti, vyjde najevo tajemství o tom, co se kdysi ve škole dělo, a znovu je připoutá k sobě řadou tíživých otázek. Kdo o čem věděl, a odkdy? A kdo bude trvat na tom, že je nutné zjednat spravedlivou nápravu, ať je to všechny stojí, co to stojí? V románu, který překlenuje několik desetiletí od 80. let 20. století, se rozvíjí příběh o poutech mezi muži – o těch tvořených náklonností a skutečnou péčí, ale i o těch zcela zničujících.

James Scudamore je někdo, s kým se odteď v anglickém románu musí počítat.

Hilary Mantelová

Temná, něžná a znepokojivá kniha.

Guardian

Tak dobré, až se vám tají dech.

Observer

James Scudamore

Britský prozaik James Scudamore (* 1976) vyrůstal v Japonsku, Brazílii a Spojeném království. Je autorem čtyř románů, v nichž kritika i čtenáři opakovaně vyzdvihují výrazný, nenásilně čtivý a zábavný styl a zároveň pozornost k různým bolavým místům soudobé společnosti. Za první *The Amnesia Clinic* (2007) získal vedle několika jiných Cenu Dylana Thomase a vysloužil si nadšenou pochvalu od Hilary Mantelové. V roce 2009 následovala *Heliopolis*, jež mu vynesla nominaci na Man Booker Prize. *Anglické obludy* (English Monsters, 2020) se dotýkají dopadů fyzického a sexuálního zneužívání chlapců na anglické internátní škole, ale i osvobodivého účinku ryzího přátelství.

foto © Alun Callender

Jhumpa Lahiri

Jhumpa Lahiri (*1967, Londýn) se narodila rodičům pocházejícím z Kalkaty, ale jako emigrantka druhé generace vyrůstala v USA. Vystudovala angličtinu, tvůrčí psaní a komparatistiku na Bostonské univerzitě, kde získala i doktorát v oboru renesančních studií. Od roku 2011 žije v Římě, své putování mezi angličtinou a bengálštinou rozšířila o italštinu, ze které překládá a v níž začala i sama psát. Debutovala roku 1999 sbírkou krátkých povídek *Tlumočník nemocí* (Interpreter of Maladies, č. 2009), za kterou získala řadu ocenění včetně Pulitzerovy ceny. V roce 2003 vydala románovou prvotinu *Jmenovec* (The Namesake). Následovala další povídková sbírka *Nezvyklá země* (Unaccustomed Earth, č. 2008) a román *Nížina* (The Lowland, 2013). Italsky napsala esej *Jinými slovy* (In altre parole, 2015) a román *Kde zrovna jsem* (Dove mi trovo, 2018).

Úžasné, kontemplativní čtení… Lyrická próza, která čtenáře vybízí k tomu, aby se nad vyřčenými slovy pozastavili.

Real Simple, Best Books of 2021

Kde zrovna jsem

Přeložila Alice Flemrová

Impresionistické mikropovídky, kde není ani jedno slovo navíc, kde je všednost života povýšena na něco mimořádného a neobyčejného. Melancholická meditace, nikoliv však depresivní, nad samotou a osamělostí anonymní vypravěčky v nejmenovaném evropském městě. Psaní Lahiriové je i tentokrát chirurgicky přesné, elegantní, působí uklidňujícím dojmem, ačkoliv pod povrchem se skrývá hluboký neklid. Úspornou reflexivní prózou se znovu prolínají úvahy, v nichž se autorka zamýšlí nad svou vykořeněností. „Existuje nějaké místo, jímž jenom neprojíždíme? Zmatená, ztracená, rozhozená, ulítlá, vykořeněná, vykolejená, vyjevená, nesvá, rozrušená, švorc: v téhle rodině pojmů je mi dobře. Vida, domov, slova, která mě přivádějí na svět.“

Již vyšlo

Tlumočník nemocí, Nezvyklá země

Pan Kaplan má stále třídu rád

Přeložil Antonín Přidal

Třída profesora Parkhilla je vskutku pestrá, co student, to osobnost, osud, národnost a ojedinělý přístup ke zvládání zákeřností jazyka, který je nutné si osvojit, aby se dalo v nových podmínkách žít co nejlépe. Profesor Parkhill totiž na newyorské Večerní přípravné škole pro dospělé vyučuje angličtinu přistěhovalce z (nejen, ale převážně) východní Evropy. Po skvělém překladu Pavla Eisnera se k nám vrátil v geniálním překladu Antonína Přidala (byť se v takovém případě spíš než o překladu dá mluvit o spoluautorství) a myšlenkové a jazykové kotrmelce pana Kaplana se tak můžou dostávat do slovníku dalších a dalších generací. Studenti VPŠD možná přicházejí a odcházejí, ale Hyman Kaplan zůstává. Protože pan Kaplan nejen, že má svou třídu rád. Pan Kaplan má STÁLE třídu rád. A je to dobře, protože jen od něj a skrz něj se dozvíme, co je „život v klopále“.

Leo Calvin Rosten

Leo Calvin Rosten (1908, Lodž – 1997, New York) byl americký spisovatel, scenárista a učitel polsko-židovského původu. Vyrůstal v bilingvním prostředí – doma se mluvilo jidiš, venku americkou angličtinou. Během velké hospodářské krize učil v chicagské večerní škole přistěhovalce z východní Evropy angličtinu – odtud potom čerpal inspiraci pro dílo, jímž se proslavil po celém světě: pro popis urputných soubojů nezdolatelného kyjevského rodáka pana Hymana Kaplana, „číhače na pánský saky“, se záludnostmi anglického jazyka. Pan Kaplan se narodil jako hrdina jedné povídky uveřejněné v *New York Times*, když bylo jeho autorovi 24 let. Po úspěchu i dalších povídek s panem Kaplanem v hlavní roli vyšly všechny v jednom knižním souboru, který autor v následujících letech dvakrát rozšířil a přepracoval. Z poslední verze vyšel překlad A. Přidala, který vychází už počtvrté (v Argu poprvé).

Mohamed Mbougar Sarr

Mohamed Mbougar Sarr (* 1990) je senegalský, francouzsky píšící spisovatel. Vystudoval vojenské lyceum v senegalském městě Saint-Louis, poté ve Francii získal vysokoškolské vzdělání v uměleckovědních a literárních oborech. Za své předchozí knihy (*La Cale* – 2014, *Terre ceinte* – 2015, *Silence du chœur* – 2017, *De purs hommes* – 2018) obdržel několik literárních ocenění, ta poslední – *Nejzasutější vzpomínka na lidi* (*La plus secrète mémoire des hommes*, 2021) získala prestižní francouzskou literární cenu Prix Goncourt.

Román získal cenu Prix Goncourt

Nejzasutější vzpomínka na lidi

Přeložila Anežka Charvátová

Mladý (a začínající) senegalský spisovatel Diégane Latyr Faye v Paříži objeví legendární ztracenou knihu *Labyrint nelidskosti*, vydanou roku 1938. Její autor, vystupující pod jménem či pseudonymem T. C. Elimane, označovaný dobovou kritikou za „černošského Rimbauda“, se po skandálu rozpoutaném vydáním románu beze stopy ztratil. Diégane, fascinovaný knihou i její historií, se vydá po stopách tajemného autora do nedávných temných dob kolonialismu a holokaustu a do nejrůznějších zemí od Francie přes Senegal a Argentinu zase zpět do Francie.
Název románu *Nejzasutější vzpomínka na lidi* i motto z *Divokých detektivů* odkazuje na chilského autora Roberta Bolaña. Mbougar Sarr s ním sdílí posedlost literaturou, která se pro mnohé postavy stává důležitější než život sám, i mnohotvárnost psaní. Jeho román o hledání opravdové literatury i osudové lásky je důmyslná literární hra plná skrytých odkazů, citátů a parodií.

Země těch druhých. Koukejte, jak tančíme

Přeložil Michal Zahálka

Manželé Belhadžovi, Maročan Amin a Francouzka Mathilda, si splnili sen. Po letech tvrdé dřiny proměnili své hospodářství v prosperující a vzkvétající podnik. Teď už konečně patří mezi elitu země, užívají si svůj blahobyt a věří, že dál bude jenom lépe. Jenomže jejich soukromý život i veřejné dění mají do idyly velmi daleko. Stýkají se sice s bohatými Francouzi, ale jejich rovnost je jen zdánlivá a pohrdlivá samolibost bývalých kolonistů stále hmatatelná. Ani běžní, často živořící Maročané je nepovažují za jedny z nich. Také jejich vzájemný vztah není tím, co ukazují navenek. Útěchu jim přináší úspěchy nadané dcery Ajši, těžkou hlavu jim však dělá vzpurný syn Selim. Rodinný mikrokosmos odráží situaci v celé zemi. V Maroku se více než deset let po získání nezávislosti mezi povznesenými privilegovanými a zbytkem obyvatelstva nic nezměnilo.

Již vyšlo

Něžná píseň, V lidožroutově zahradě, Sex a lži,
Země těch druhých. Válka, válka, válka, Ruční práce

Leïla Slimani

Leïla Slimani (* 1981) se narodila a vyrůstala v Maroku, poté v Paříži vystudovala Institut politologických studií. Živila se jako novinářka, nyní se věnuje především psaní knih. Její první próza V *lidožroutově zahradě* vyvolala velký ohlas. *Sex a lži*, kniha reportážních esejů o každodenní marocké realitě přetvářky v oblasti sexuality, se stala podkladem pro grafický román. Za druhou prózu *Něžná píseň* získala autorka prestižní Prix Goncourt 2016. V grafickém románu *Ruční práce* popisuje osud feministky a estetické chirurgyně S. Noëlové. Posledním prozaickým počinem jsou dva díly volné trilogie *Země těch druhých (Válka, válka, válka* a *Koukejte, jak tančíme)*, v níž zpracovává osudy svých marocko-francouzských předků.

foto © Catherine Hélie, Editions Gallimard

Daniel Keyes

Daniel Keyes se narodil v New Yorku roku 1927 do židovské rodiny. Když se zapsal na univerzitní studium, nastoupil k servisní složce Amerického námořnictva a pracoval jako správce pokladny na různých tankerech. Poté se vrátil do New Yorku a vystudoval na bakaláře psychologie. Po studiu nastoupil do nakladatelství Atlas Comics, z něhož se později staly slavné Marvel Comics. Pracoval jako redaktor pod samotným Stanem Leem. Sám začal publikovat sci-fi a hororové povídky, mezi nimiž byla i *Růže pro Algernon* vycházející z náčrtu scénáře pro komiks a později rozšířená do podoby románu. Roku 1968 podle něj vznikl oceňovaný film Charly. Daniel Keyes zemřel roku 2014.

Od autora legendárního románu
Růže pro Algernon

24 osobností Billyho Milligana

Přeložil Jiří Hanuš

Román, napsaný podle skutečných událostí, o prvním člověku, který byl americkým soudem osvobozen z důvodu rozdvojené osobnosti, přestože spáchal vážný zločin.
Tento člověk měl osobnost roztříštěnou na dvacet čtyři tyranů. Jeden z nich byl zlodějíček Philip, další Kevin, zloděj a dealer drog. Jinou byla Adalana, osamělá lesbička, jež používala Billyho tělo ke znásilňování. Zato osmiletý David se staral o jeho neustálou bolest a utrpení. A byli v něm i další muži a ženy, jakož i Učitel, který je všechny svedl dohromady. V této knize vycházející ze skutečného případu se s každou z těchto tyranských osobností čtenář setká – vstoupí tak přímo do oka uragánu jedné rozpolcené mysli.

Život na prodej

Přeložil Jan Levora

Po neúspěšném pokusu o sebevraždu mladý úředník Hanio Jamada nabídne svůj život na prodej formou inzerátu v tokijském bulvárním deníku. Brzy se začínají ozývat různí zájemci se stále bizarnějšími nabídkami. V novele, napsané formou rychlého sledu krátkých kapitol, se hlavní hrdina dostává do řady absurdních situací s atmosférou, která snese srovnání s Tarantinovým filmem *Pulp Fiction*.
Jedná se o groteskní až surrealistický příběh plný pitoreskních postav, ve kterém Mišima využívá satiru a černý humor ke zkoumání některých témat, která ho v tvorbě zaměstnávala po celý život: smrti, krásy a erotiky.
Původně byla novela *Život na prodej* (Inoči urimasu) publikována na pokračování v časopisu Playboy Šúkan v roce 1968, tedy jen dva roky před autorovou šokující sebevraždou. V prosinci téhož roku vyšla knižně.

Jen Mišima dokázal tak famózně a přirozeně míchat kýč a satiru, erotiku a klaunství, konspirační teorie a morální ponaučení.

Publishers Weekly

Jukio Mišima

Jukio Mišima (vlastním jménem Kimitake Hiraoka, 1925–1970) získal svou tvorbou se sklony k hédonismu, tělesné kráse a erotismu, jakož i svými politickými názory pověst kultovního, ale kontroverzního autora.
Mezi jeho nejznámější díla patří romány *Zpověď masky*, *Zakázané barvy*, *Tajné radosti* nebo *Zlatý pavilon*. Psal velmi populární eseje i povídky a je autorem několika desítek divadelních her. V posledním desetiletí života se věnoval bojovým uměním, účastnil se vojenských cvičení japonských sil sebeobrany a založil dokonce soukromou „armádu“ Tate no kai (Společnost štítu) na obranu tradičních japonských hodnot. Aby zviditelnil své nacionalistické názory a požadavky, spáchal v roce 1970 rituální sebevraždu.
Osobnost a dílo Mišimy lze v kontextu poválečné japonské kultury považovat za jedinečný fenomén, který významně přispěl k tomu, že japonská moderní literatura začala být Západem vnímána nejen jako rovnocenná, ale i inspirující.

Davide Enia

Davide Enia se narodil v roce 1974 v Palermu. Je spisovatelem, režisérem a hercem divadelních i rozhlasových her. Je nositelem řady divadelních i literárních cen, jako jsou Premio Ubu, Premio E.T.I., Premio Mondello aj. Jeho první román *Jako v nebi, tak i na zemi* byl přeložen do více než dvaceti jazyků. Když zrovna není na turné po Itálii nebo Evropě, žije v Palermu, kde rád vaří a hraje fotbal jako střední křídlo s dresem číslo 10.

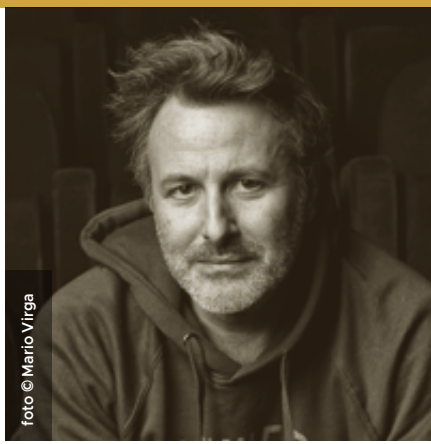
foto © Mario Virga

Styl je tu zásadní, dialogy bleskurychlé, postavy a scény jsou tak živé, jako by čtenář místo čtení knihy sledoval divadelní představení.

L'Espresso

Jako v nebi, tak i na zemi

Přeložila Marina Feltlová

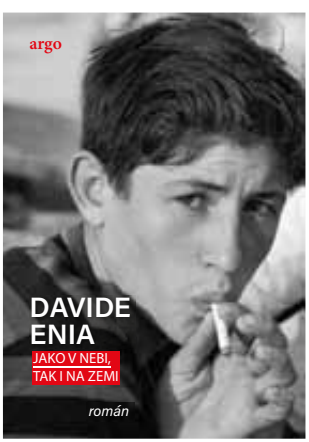

Vícegenerační sága Davida Enii mapuje příběh jedné palermské rodiny, zejména pak jejích mužských členů, v průběhu padesáti let. Na pozadí vyprávění o talentovaném chlapci Davidù, který stejně jako jeho předkové touží stát se šampionem v boxu, sledujeme společensko-politický vývoj Sicílie v letech 1942–1992, od válečného konfliktu, přes pouliční potyčky, až po mafiánské přestřelky, atentáty a bombové útoky.
Před očima se nám odhaluje obraz Palerma plného špíny, násilí, hrubých slov ale i velkých citů, smyslu pro čest a spravedlnost. A přestože ženy stojí v tomto příběhu vždy v pozadí, právě ony jsou hlavními hybatelkami všech osudů.
Román se stal v roce 2012 v Itálii senzací a v roce 2016 ve Francii obdržel cenu ze nejlepší zahraniční román, je zároveň intimním svědectvím o dospívání, první lásce, hlubokém přátelství, o rodinných vztazích, nadějích i zklamáních.

Krámek s fantazií

Přeložila Markéta Polochová

Vítejte v krámku s fantazií, který putuje po celém světě a nabízí starožitné cetky, jež dokážou naplnit ztracené sny, a zvláštní telefony, díky nimž se můžete spojit se svými milovanými na onom světě.
Po příjezdu do malého městečka Boonah však starý obchodník s fantazií Earlatidge Hubert Umbrey zjišťuje, že umírá a že co nejrychleji musí najít svého nástupce, protože i v malém Boonahu je řada těch, kterým by jeho kouzla pomohla. Například Enochovi – desetiletému chlapci, jenž oplakává svého otce a provinile skrývá jakési tajemství. Nebo Ann, která do města přicestovala za umírající babičkou, a přesto s lítostí myslí především na jednoho muže.
Ovšem i samotnému panu Earlatidgeovi připraví krámek během jeho posledních dní na zemi obchod v podobě, v jaké jej nikdy dřív nepoznal – a dokáže tak čelit svému osudu.
Nenechte si ujít poutavý magický román o fantastickém krámku, který přináší útěchu, klid a naději těm, kteří to potřebují.

Krásný a povznášející příběh, který vás rozesměje i dojme.

Tabitha Birdová

Tabitha Birdová, australská spisovatelka, básnířka a výtvarnice, působí a pracuje ve městečku Boonah v Queenslandu. První kniha *A Lifetime of Impossible Days* jí vyšla v roce 2019. Žije se svým manželem a třemi syny.

foto © Mr. Matthew Willmann

Serhij Žadan

Serhij Žadan se narodil roku 1974 ve Starobilsku v Luhanské oblasti Ukrajiny. Patří k předním ukrajinským spisovatelům, napsal řadu básnických sbírek, několik románů a dvě divadelní hry. Kromě své literární činnosti vystupuje jako zpěvák se skupinou Žadan i Sobaky, organizuje literární festivaly a jiné kulturní i politické akce. Charkov, kde od studií žije, neopustil ani ve chvíli, kdy na kraji města stála ruská armáda. Za svá díla obdržel řadu významných ocenění na Ukrajině i v zahraničí. V roce 2015 se díky románu *Mezopotamia* (Mezopotámie, 2014) stal laureátem středoevropské literární ceny Angelus, německý překlad jeho románu *Internát* získal v roce 2018 Cenu Lipského knižního veletrhu. Letos Žadan dostal Mírovou cenu německých knihkupců – nejen za své „výjimečné umělecké dílo", ale také pro „svůj humanitární přístup, s nímž se obrací k lidem ve válce a pomáhá jim s nasazením vlastního života".

Tip

Serhij Žadan je jedním z nejdůležitějších tvůrců v současné Evropě.

Timothy Snyder, autor knihy Tyranie: 20 lekcí z 20. století

Internát

Přeložil Miroslav Tomek

Internát je román o putování. Cesta, o níž se v knize vypráví, není dlouhá, vede však mezi městy, jež rozdělila válka. Hrdina, věčně nerozhodný a ke všemu lhostejný učitel ukrajinštiny Paša, se na poslední chvíli rozhodne, že z ohroženého internátu vyzvedne svého třináctiletého synovce. Je leden 2015 a na východní Ukrajině se válčí. Fronta se stále posunuje, putování nebezpečným územím nikoho se tudíž protáhne na několik dní. Je zima, mokro, prší a na zemi leží zbytky sněhu. Z dálky zní štěkot toulavých psů, hukot tankových motorů a zvuky výstřelů. Cesta pro Pašu znamená nutnost konečně dospět a přijmout odpovědnost za své činy. Síla Žadanova válečného románu tkví především v jeho atmosféře, která je často tíživá, vždy znovu ji však odlehčují pro autora typické básnické metafory a jemná ironie.

Život a příhody Remusovy

Přeložil Miloš Řezník

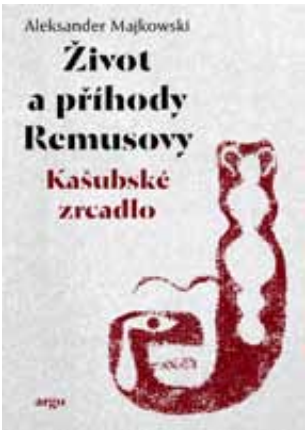

Život a příhody Remusovy můžeme považovat za nejpopulárnější dílo kašubského literárního kánonu. Majkowski tento román napsal ve 20. letech 20. století (poprvé vyšel v době jeho smrti v roce 1938). Remusovy rytířské příběhy nabízejí pozoruhodnou syntézu regionální tradice a reálií kašubského etnika, obecně považovaného za „pozůstatek" pomořansko-slovanského osídlení baltského pobřeží. Prvky moderního pohledu na člověka a společnost se zde spojují s elementy kašubské lidové roviny, lokální paměti se zde prolínají s představami o obecných souvislostech historického rozvoje kašubské společnosti. Z obecného hlediska se román pohybuje na pomezí realismu a pozdního novoromantismu a nese v sobě i prvky historismu a politicko-kulturního aktivismu. Zároveň jsou ale Remusovy příhody i dobrodružným románem a jakýmsi kulturním cestopisem, v němž rytíř Remus nabývá podoby dona Quijota, i když rozhodně není rytířem smutné postavy.

Nejvýznamnější kašubský román

Aleksander Majkowski

Aleksander Majkowski (1876–1938), vzděláním lékař, byl kašubský spisovatel, etnograf, novinář a politik, který měl výrazný vliv na utváření kašubské identity. Je autorem několika průvodců po Kašubsku, desítek povídek a básní, kašubské gramatiky a v roce 1938 vydaných prvních *Dějin Kašubů*.

Dovid Bergelson

Dovid Bergelson (1884–1952) se narodil v židovském štetlu poblíž Umaně na Ukrajině a vyrůstal v rodině bohatého obchodníka, kde se mluvilo pouze jidiš. Vzdor svému původu tíhl od mládí spíše k socialistickému a ateistickému myšlenkovému proudu, který se v tehdy ruské říši prosazoval zejména mezi mladými intelektuály. Jako literát se poprvé uplatnil v prvním desetiletí dvacátého století. Psal původně hebrejsky a rusky, ale skutečných úspěchů začal dosahovat, až když přešel na svůj rodný jazyk jidiš. Úspěšnou novelu *Arum vokzal* vydal v roce 1909 ve Varšavě vlastním nákladem. Na jaře 1921 přesídlil do Berlína, kde od té doby žil, avšak pobýval i v jiných evropských zemích a rovněž ve Spojených státech. Když se v Německu dostali k moci nacisté, odešel do SSSR. Za druhé světové války aktivně působil v Židovském antifašistickém výboru. V poválečných letech se stal obětí kampaně proti takzvaným kosmopolitům, v noci z 12. na 13. 8. 1952, označené později za „noc zavražděných básníků“, byl zastřelen. Po Stalinově úmrtí byl roku 1955 posmrtně rehabilitován.

Na březích Dněpru

Přeložil Milan Dvořák

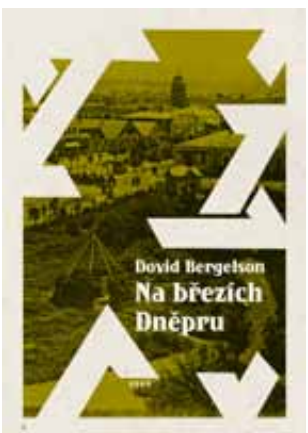

Román vyšel poprvé v roce 1932 a je inspirován dobou autorova dětství a raného jinošství v židovském městečku na dnešní Ukrajině, jež tehdy patřila k carské říši. Chlapec Penek pochází z jidiš hovořící rodiny velkoobchodníka s obilím a dřívím. Je v ní nejmladším, avšak nemilovaným dítětem. Postupně se vzdaluje náboženskému i společenskému životu svých příbuzných a stále častěji utíká z velkého bohatého domu na předměstí štetlu, kde vládne nepředstavitelná bída. Jeho sympatie patří stále více světu chudiny a drobných řemeslníků, jejichž synové, ačkoli je pro ně původně „zatracený panský synek“, ho na konci příběhu přijmou za svého.

Tak nemožně zřejmé. Opravář osudů 3

Přeložil Jiří Hrubý

George Novak má čím dál zamotanější hlavu i život. Nahlédl pod pokličku tajné služby a najednou to, co bylo zřejmé, se zdá nemožné, anebo naopak. Komu se dá věřit, a komu ne? Kde se u Devíti draků vzala jeptiška a co se skrývá v té nejmenší matrjošce? Snad odpověď na všechny Georgeovy otázky? V románu *Tak nemožně zřejmé*, závěrečném dílu trilogie *Opravář osudů*, se některé osudy uzavřou, některé zápletky rozuzlí, ale pro ty, kdo se vždycky ptají *A co bylo dál?* zůstane spousta prostoru k přemýšlení.

Již vyšlo

Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce; Už hořela, když jsem si do ní lehal; Ach jo; Možná, možná ne; Od začátku do konce; Opravdová láska; Slova, která jsem si přál napsat sám; Třetí přání; Třetí přání 2: zbytek příběhu (skoro); Třetí přání (splněno); Co jsem to proboha udělal?; Něco z Fulghuma I, II; Věčná dobrodružství Kapitána Školky – Evina knížka;
Drž mě pevně, miluj mě zlehka; Poprask v sýrové uličce; Opravář osudů; U Devíti draků a jedné ovce. Opravář osudů 2, Ohňostrojení

Robert L. Fulghum

Robert Fulghum (* 1937) vydal svou první knihu *Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce* v roce 1988 a zbytek, jak se říká, je už historie. Filozofické postřehy z každodenního života Fulghum psát nepřestal, ale začal se věnovat i dalším žánrům – napsal například román o tančení tanga *Drž mě pevně, miluj mě zlehka* a memoáry *Vzpomínky na jedno dobrodružství*, na jejichž motivy vzniklo úspěšné divadelní muzikálové představení. V románové trilogii *Opravář osudů* se zabývá základními otázkami lidské existence: K čemu jsem na světě? Kdo jsem? A jak to mohu změnit? V jejím závěrečném dílu s názvem *Tak nemožně zřejmé* se příběh George Novaka a jeho přátel uzavírá. I když… vždycky se najde někdo, kdo chce vědět *A co bylo dál?*

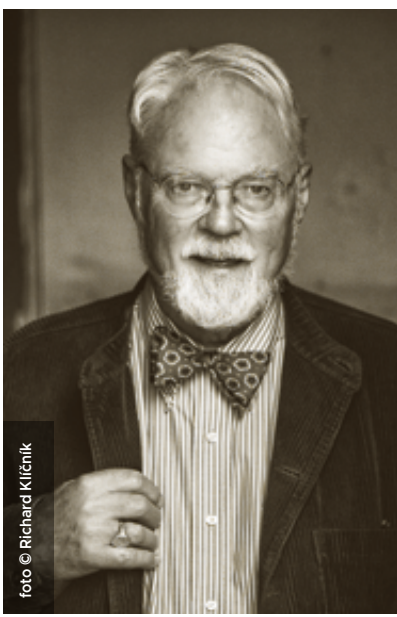

foto © Richard Kličník

Colum McCann

Colum McCann je autorem sedmi románů a tří povídkových sbírek, jmenujme alespoň romány *Co svět světem stojí* (Let the Great World Spin; 2009) nebo *TransAtlantic* (2013), jež z něj s definitivní platností učinily autora světového významu. Získal mnohá literární ocenění, včetně americké Národní knižní ceny nebo Dublinské literární ceny, a jeho dílo vychází ve více než 40 jazycích. Je prezidentem a jedním ze zakladatelů neziskové organizace Narrative 4, která se zaměřuje na rozvíjení empatie prostřednictvím sdílení osobních příběhů a která ve spolupráci s Centrem současného umění DOX působí i v Česku. Narodil se a vyrostl v Dublinu, v současnosti žije v New Yorku.

foto © Cyril Byrne

„*Apeirogon* Columa McCanna se nepodobá ničemu, co jste až dosud četli. Je to, jako když poprvé čtete *Atlas mraků* Davida Mitchella, *Autobiografii Rudé* Ann Carsonové nebo *Lincolna v bardu* George Saunderse. Jako když objevíte zcela nový a hluboce pravdivý žánr. Budete mít pocit, že samotná definice románu, toho, čím může být a co může obsahovat, byla jednou provždy rozšířena.“

Michael Cunningam, autor románu Hodiny

Apeirogon

Přeložila Pavla Niklová

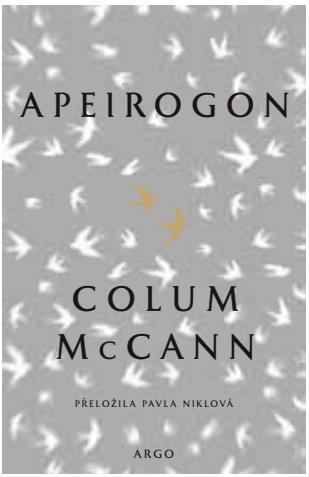

Apeirogon je kniha o síle příběhu. Dozvíme se v ní o poslední večeři Françoise Miterranda, o ptácích i amatérských archeolozích, ale hlavní pozornost je upřena na dva muže, Ramiho a Bassama, a jejich osudy, jež se odvíjejí z opačných stran Zdi, ale nakonec se spojí. Colum McCann vypráví pravdivý příběh dvou otců, kteří přišli o dcery, dvou přátel usilujících o to samé, ačkoli jeden je Izraelec a druhý Palestinec. Všechny linie vyprávění vzájemně souvisejí, komunikují spolu a proplétají se, napříč staletími i kontinenty, jako *Příběhy tisíce a jedné noci*. *Apeirogon* je příběh lidství. Nenávisti, lásky a naděje.

Devět křížů

Tip

Přeložil Robert Pilch

Je víkend a rodina vyráží na výlet do zoo. Adam, Veronika a jejich dvě děti. Všichni by chtěli, aby byli taková správná, idylická rodinka. Ale takové existují jen v pohádkách. V autě panuje napětí, které se daří rozptýlit aspoň vyprávěním napínavého příběhu z dávné minulosti. Proč stojí u dálnice devět křížů? A je to všechno pravda? Co všechno? Všechno!

Již vyšlo
Bílá paní

Některá místa jsou prostě prokletá!

Roman Kulich

Roman Kulich (* 1980) je slovenským čtenářům dobře známý. Psaní se věnuje už od šestnácti let, a protože mu zřejmě rodinné podnikání v oboru gastronomie připadá příliš poklidné, popouští ve svých románech a povídkách uzdu fantazii a servíruje čtenářům pořádné porce napětí i strachu, často okořeněné špetkou tajemna. Na Slovensku mu vyšly romány *Požierač* (2014), *Dr. Weiss* (2015), *Prekliatie* (2016), *Krik nevinných* (2017), *Biela pani* (2017 a *Pomsta* (2018).

foto © archiv autora

Emily St. John Mandelová

Emily St. John Mandelová se narodila roku 1979 na západním pobřeží Kanady. Na torontské taneční akademii vystudovala moderní tanec a poté žila krátce v Montréalu, než se přestěhovala do New Yorku. Za svůj čtvrtý román *Stanice 11* získala v r. 2015 Cenu Arthura C. Clarka za nejlepší sci-fi a dostala se do užšího výběru americké Národní knižní ceny a PEN/Faulknerovy ceny. Další román *Skleněný hotel* vyšel uprostřed koronavirové pandemie, přesto si vysloužil hned po vydání záplavu nadšených recenzí.

foto © Sarah Shatz

Moře klidu

Přeložila Markéta Musilová

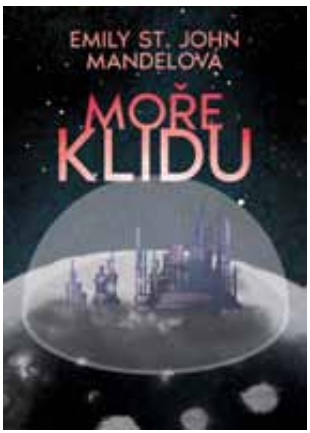

Román o umění, lásce a pandemii napříč časem i prostorem. Edwinu St. Andrewovi je osmnáct, když se parníkem přeplaví přes Atlantik, poté co jej kvůli politickým názorům vyloučí ze společnosti britské aristokracie. Okouzlen krásou kanadské přírody vstoupí do lesa a náhle zaslechne tóny houslí odrážející se od stěn rozlehlé stavby – tento zážitek jím hluboce otřese. O dvě století později se známá spisovatelka Olive Llewellynová vydává na propagační turné své knihy. Cestuje po celé zeměkouli, avšak vlastní domov má v druhé měsíční kolonii. V textu jejího bestselleru o pandemii se nachází zvláštní pasáž: houslista hraje v rezonující chodbě dopravního terminálu a kolem něj se zvedá lesní stromoví. Když začne Gaspery-Jacques Roberts pátrat po jisté anomálii v severoamerické divočině, narazí na několik rozvrácených životů – mladík z britské šlechtické rodiny podlehne šílenství, spisovatelka odtržená od rodiny uvízne na Zemi uprostřed pandemie a jeho vlastní kamarádka z dětství se zřejmě také pokusila o něco, čím narušila časové linie vesmíru.

Již vyšlo
Stanice 11, Skleněný hotel

Slovník ztracených slov

Přeložila Ester Žantovská

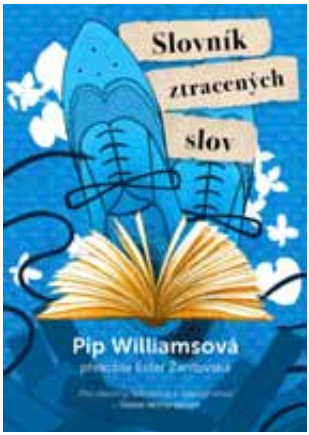

Malá Esme vyrůstá ve světě plném slov. Zvědavá holčička bez maminky tráví dětství ve skriptoriu – zahradní kůlně doktora Murrayho, kde její otec spolu s dalšími muži pracují na monumentálním projektu, *Oxfordském slovníku angličtiny*. Esme má svoje místečko pod stolem, kde o ní nikdo ani neví. A jednoho dne tam k ní spadne papírek s definicí slova. To slovo označuje ženu, jejímž údělem je celoživotní služba, a do *Oxfordského slovníku* se nedostalo, ale Esme ho zachrání, a zahájí tak sbírku, která obsahuje slova a významy, jež muži-vzdělanci tehdejší doby nepovažují za dostatečně důležitá či „vhodná“. Jak Esme roste a poznává svět, uvědomuje si, že jde často o výrazy, jež popisují svět žen a chudých lidí. V době, kdy sílí hnutí za volební právo žen a na obzoru se stahují mračna první světové války, tak *Slovník ztracených slov* vypráví příběhy lidí, kteří se do „velkých dějin“ nevešli.

Pip Williamsová, inspirována skutečnými událostmi, se ponořila do archivů a výsledkem je úžasný, vtipný i poučný historický román o síle slov a tvrdohlavosti vedoucí k pokroku.

Pip Williamsová

Pip Williamsová se narodila v Londýně, vyrostla v Sydney a dnes žije s rodinou a zvířaty v Jižní Austrálii. Napsala memoár *One Italian Summer* (Italské léto) o cestování s rodinou a hledání dobrého života, který se v Austrálii setkal s velkým čtenářským ohlasem. Po přečtení knihy *Profesor a šílenec: příběh vraždy, šílenství a vzniku Oxfordského slovníku angličtiny* od Simona Winchestera se vydala do oxfordských archivů a výsledkem je *Slovník ztracených slov*, fascinující román o nejslavnějším slovníku všech dob a zapomenutých ženách, které se na jeho vzniku podílely.

Mary Chamberlainová

Mary Chamberlainová (* 1947) je emeritní profesorkou historie na Oxford Brookes University. Celý život se zabývala ženskou historií, orální historií a dějinami Karibiku (kde také žila), tedy „malými příběhy“ skrytými za oficiální velkou (neboli také mužskou) historií. Z této odbornosti se zrodil i její první román *Švadlena z Dachau*, v němž Chamberlainová líčí, jak cílevědomou a talentovanou osmnáctiletou Adu semelou neúprosná kola dějin, a to nejen prostřednictvím „nepřátel“, tedy Němců za druhé světové války, ale i patriarchální společnosti v domácí Británii. Také ve svém druhém románu *V utajení* se autorka vrátila do období druhé světové války a opět dokázala, že i když knih na toto téma vznikly už tisíce, ona zná příběhy, o nichž jsme ještě neslyšeli.

„Perfektně vystavěný, elegantně napsaný příběh s postavami, na kterých vám záleží. Přečetla jsem ho se zatajeným dechem.“
Saskia Sarginsonová, autorka románu Lavička

V zapomnění

Přeložil Jiří Hrubý

Londýn 1958. Šestadvacetiletá Betty Fisherová se jako jedna z prvních připojí ke kampani za jaderné odzbrojení a na ustavujícím shromáždění se seznámí s jistým Johnem Harrisem. Ten si s sebou nese trauma ze závěrečné fáze druhé světové války, již strávil v Berlíně. Johnův obdiv k Betty se postupně přerodí v potřebu ji chránit, pronásledují jej vzpomínky a představy. A jak se John postupně rozpadá, i v Betty se probudí vzpomínky, i ji brzy dožene minulost.

Již vyšlo
V utajení, Švadlena z Dachau

Portrét novomanželky

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Zima 1561. Mladičkou Lukrécii, vévodkyni z Ferrary, manžel Alfonso znenadání odveze na opuštěné venkovské sídlo. Když poprvé usedají k večeři, přepadne unavenou novomanželku temné podezření. Proč ji odvezl do téhle pustiny? Chce ji zabít. Až dosud žila šestnáctiletá Lukrécie s rodinou za zdmi přepychového paláce ve Florencii. Zde je úplně sama, vydána na milost a nemilost manželovým rozmarům. Co si počne? Má proti vévodovi Alfonsovi, o dvanáct let staršímu válečníkovi, šanci? Dokáže přežít?
Portrét novomanželky nám strhujícím způsobem líčí, jak to tehdy mohlo být. A mladá žena, jež zápasila o život před dávnými staletími, na stránkách románu ožívá a vzbuzuje v nás zaujetí, obavy, soucit i napětí.

Již vyšlo
Hamnet

Maggie O'Farrellová

Maggie O'Farrellová (* 1972) se narodila v Severním Irsku, vyrůstala ve Walesu a ve Skotsku. V osmi letech prodělala encefalitidu a zameškala více než rok školní docházky, což byla zkušenost, která se odrazila i v její pozdější literární tvorbě, zejména pak v memoárech *I am, I am, I am* (Jsem, jsem, jsem) z r. 2017. Vystudovala anglickou literaturu v Cambridgi, pracovala jako novinářka v Hongkongu i v Anglii a vyučovala tvůrčí psaní na univerzitách.
Napsala několik úspěšných románů, za něž si vysloužila mimo jiné literární cenu Costa v r. 2010 (za román *The Hand That First Held Mine*) a další dvě nominace v letech následujících (za romány *Instructions for a Heatwave* a *This Must be the Place*). Za svůj poetický příběh Shakespearova předčasně zemřelého syna Hamneta získala v r. 2020 cenu Women's Prize for Fiction.

Jenny Colganová

Jenny Colganová (*1972) se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Vystudovala Edinburskou univerzitu, pracovala šest let ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslířka komiksových příběhů a vystupovala jako sólová komička. V roce 2010 napsala první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současné mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála její kniha *Rosiin sladký krámek snů* (Argo, 2015) cenu za nejlepší milostný román roku udílenou Asociací autorů romantických románů. Věnuje se také tvorbě sci-fi. Je autorkou několika příběhů k oblíbenému seriálu *Doctor Who*. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti.

foto © Kajsa Charlotta Goransson

Pět set mil od tebe

Přeložila Markéta Musilová

Lissa, zdravotní sestra v rušné londýnské čtvrti, je svědkem dopravní nehody. Oběť nehody osobně zná a následně se u ní projeví posttraumatická stresová porucha. Její nadřízený ji nechá přeložit na několik měsíců do malého městečka na skotské vysočině v naději, že ji kouzelné místo i méně náročná práce zase postaví na nohy. Lissa si na tuto dobu vymění místo s místním zdravotníkem Cormacem. Lissa nikdy nežila na malém městě, Cormac zase v tom velkém strávil do té doby maximálně jeden den. Změna by jim oběma mohla prospět. Cormac je však ve velkoměstě ztracený. I energická Lissa si jen těžko zvyká na život na venkově. Oba lidé, kteří se do té doby nikdy nepotkali, jsou v dennodenním kontaktu, probírají své pacienty, ustavičně si kvůli něčemu posílají e-maily. Jejich vztah se každým dnem prohlubuje, a to nejen ten pracovní. Co se stane, až se Lissa a Cormac, jež dělí přesně pět set mil, nakonec potkají tváří v tvář?

Již vyšlo

Knihkupectví u jezera, Vánoce s vůní čerstvého chleba, Báječný krámek s čokoládou, Rosiin sladký krámek snů, Ostrov s vůní čerstvého chleba, Léto s vůní čerstvého chleba, Pojízdný krámek snů, Kavárnička na pobřeží, Nekonečná pláž

Rodina Karnovských

Přeložila Gita Zbavitelová

Román *Rodina Karnovských* vypráví příběh tří generací židovské rodiny. Na konci 19. století odchází stoupenec židovského osvícenství David Karnovski s manželkou z chasidské komunity v Polsku do svobodomyslného Berlína. Jeho syn Georg se stane těsně před první světovou válkou lékařem a slouží v polní nemocnici. Georgův syn Jegor dospívá v době nastupujícího nacismu, zakusí ponižování kvůli rasovému původu a začne nenávidět sám sebe i Židy obecně. Celé rodině se nakonec podaří uprchnout do Spojených států, kde si však Jegor nemůže a nechce zvyknout. Stává se tam stoupencem nacismu, a dokonce se uchyluje k zoufalému činu v naději, že ho Němci pustí zpátky domů a přijmou mezi sebe.

Již vyšlo
Prosťáček Joše

Jisroel Ješaja Singer

Jisroel Ješaja Singer se narodil v roce 1893 v rodině rabína v polské Biłgoraji. Je starším bratrem nositele Nobelovy ceny za literaturu Isaaca Bashevise Singera a mladším bratrem autorky románů Ester Kreitmanové. V roce 1916 začal přispívat do evropských publikací v jidiš, své mateřštině. Několik let žil v Sovětském svazu a v roce 1934 emigroval s rodinou do Spojených států. K jeho nejznámějším dílům patří mj. memoáry *O světě, který už není* nebo romány *Prosťáček Joše* a *Bratři Aškenaziové*. Román *Rodina Karnovských* vyšel v jidiš v roce 1943. Jisroel Ješaja Singer zemřel v roce 1944 v New Yorku.

Jack Kerouac

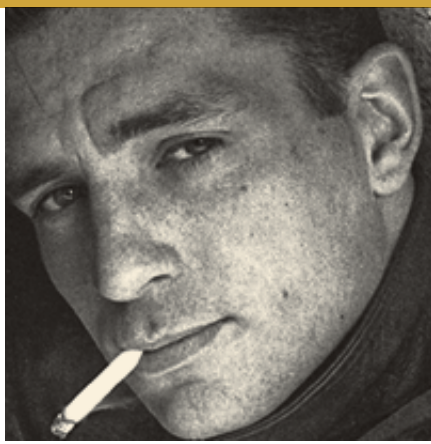

Jack Kerouac (1922–1969) se narodil v massachusettském městě Lowell; po nedokončených studiích na newyorské Columbia University prošel řadou příležitostných zaměstnání, jeho jedinou skutečnou profesí však vždy bylo psaní. Po relativním neúspěchu prvotiny *Maloměsto, velkoměsto* (The Town and the City, 1950) trvalo dlouhých sedm let, než se mu podařilo vydat další román. Vydání prózy *Na cestě* (On the Road, 1957) však znamenalo doslova literární revoluci. Autorovo tzv. „spontánní psaní" se etablovalo v americké i světové literatuře jako vlivný, obdivovaný i proklínaný styl a Kerouac sám se stal obletovanou spisovatelskou celebritou, mluvčím tzv. Beat Generation (kterýžto termín ostatně sám vymyslel) a jednou z nejzářivějších legend poválečné americké literatury.

Duluozova marnost

Přeložila Hana Zahradníková

Jack Kerouac o svém díle často hovořil jako o souvislém celku tvořícím tzv. Duluozovu legendu a právě Jack Duluoz, autorovo alter ego, stojí v tomto případě přímo v názvu knihy, takže není pochyb o tom, co, nebo lépe řečeno kdo, bude hlavním tématem.

Jack Duluoz své ženě, a tím pádem i čtenáři, vypráví, čím vším si musel projít v letech 1935–46. A že toho nebylo málo: před našima očima se odvíjí dobrodružný přerod ambiciózního maloměstského fotbalisty v intelektuála omámeného New Yorkem, stojíme po jeho boku na moři za druhé světové války i ve vězení při vyšetřování vraždy. To všechno má však jediné směřování – Kerouac, totiž Duluoz, je na nejlepší cestě k tomu, aby se stal kultovním autorem Beat Generation. Citlivější čtenáři možná uslyší jeho hlas, tak naléhavé je jeho překotné vyprávění, tak živý jeho jazyk. Možná se Duluoz občas chvástá, možná občas fňuká, ale nikdy, nikdy není nudný.

Maggie Cassidyová

Přeložila Michala Marková

Je silvestr roku 1938, v Lowellu v Massachusetts chumelí a parta šestnáctiletých kluků vesele a trochu nejistě kráčí na taneční zábavu. Pro jednoho z nich bude tenhle večer osudový: Jack Duluoz, autorovo alter ego, totiž v tančírně potká sedmnáctiletou Maggie Cassidyovou. Touhle scénou začíná útlý román, který Jack Kerouac napsal v roce 1953 a líčí v něm historii první lásky na maloměstě a hrdinův první šok a okouzlení z oslnivého New Yorku. Prostý příběh prvního vzplanutí je psán typickým Kerouacovým překotným stylem s chaotickou interpunkcí a „jazzovou" větnou stavbou, balancujícím na pomezí prózy a poezie.
Autobiografický text o nesmělém, nezkušeném vzájemném poznávání a různících se snech dvou mladičkých lidí vznikl už v roce 1953, ale nakladatele našel teprve o šest let později, když už se jeho autor vezl na vlně slávy po vydání svého nejslavnějšího opusu *Na cestě*.

Vize Gerarda

Přeložil Vít Penkala

První a nejdojemnější kapitola fiktivního Kerouacova životopisu, který autor psal v podstatě celý život, protože látkou i palivem jeho psaní vždy byly vlastní, intenzivně prožívané zkušenosti. *Vize Gerarda* jsou tím, co si Jack Kerouac – či jeho prozaické alter ego Duluoz – pamatuje o svém bratrovi Gerardovi; je to sled výjevů, vizí či vidění, detailů přetvořených v básnickou pravdu, střípků viděných očima dítěte, matných vzpomínek na milovanou, důvěrně blízkou, andělskou bytost, kterou odvedla z jeho života smrtelná choroba, když bylo Gerardovi devět let a Jackovi pouhé čtyři roky.
Knihu napsal Kerouac během dvou týdnů v roce 1956, ve stejném roce, kdy rozepsal *Anděly zoufalství* a dokončil *Tristessu*, a jako by v ní utíkal ke vzpomínkám na dětskou čistotu a nevinnost, na šťastná léta prožitá po boku milujícího a milovaného bratra, kterého vidí jako svého prvního učitele.

Již vyšlo

Na cestě, Mag & Satori v Paříži, Osamělý poutník, Zjevení Orfea, Big Sur, Andělé zoufalství, Podzemníci, Tristessa, Kniha snů, Dharmoví tuláci, Na cestě – rukopisný svitek, Sám na vrcholu hory / Alone on a Mountaintop, Vize Codyho, Můj bratr oceán, Dobrá bloncka, Kniha haiku, Doktor Sax, Vize Gerarda

Nevzdáme se

Sbírka povídek pro bojující Ukrajinu

Uspořádal Dalibor Vácha

Z krátké diskuse na Twitteru vznikl nápad složit povídkovou sbírku, jejímž společným jmenovatelem by mohl být strach či smrt a současně hrdinství i naděje. Skupina českých spisovatelek a spisovatelů se rozhodla tímto způsobem podpořit bojující Ukrajinu.

Výbor povídek, který se čtenáři dostává do rukou, je jednou z prvních reflexí toho, co se koncem února 2022 stalo sice nechtěnou, ale o to naléhavější součástí našich životů. Možná se někdy nečte pěkně, to ale není způsobeno nedostatkem talentu autorů, ale povahou tématu. Výzvy, před nimiž stojíme, rovněž nebudou pěkné a každý, kdo si tuhle knížku přečte, jim bude připraven čelit o něco lépe, protože ho všechno to násilí a utrpení, s nímž se autoři popasovali, „otuží".

Do dalších let toho bude třeba, a čím dříve začnete, tím lépe.

Výtěžek z prodeje této knihy věnujeme zastupitelskému úřadu Ukrajiny v ČR.

„Výbor povídek, který se Vám dostává do rukou, je jednou z prvních reflexí toho, co se koncem února stalo sice nechtěnou, ale o to naléhavější součástí našich životů. Skutečnost, že se nečte pěkně, není způsobena nedostatkem talentu autorů, ale povahou tématu. Výzvy, před nimiž stojíme, rovněž nebudou pěkné a každý, kdo si tuhle knížku přečte, jim bude připraven čelit o něco lépe, protože ho všechno to násilí a utrpení, s nímž se autoři popasovali, „*otuží*".

Do dalších let toho bude třeba a čím dříve začnete, tím lépe."

Michael Romancov, politický geograf

„Začala válka na Ukrajině. Tento den změní nejen dějiny Ukrajiny a Ruska, nejenom Evropy, ale celého světa."

Michal Kubal

Na sbírce se podílel kolektiv autorů pod vedením Dalibora Váchy: Michal Kubal, Julie Nováková, Pavel Bartáček, Pavel Koudelka, Václav Syruček, Milada Střítezská, Martin Šinkovský, Bohdan Dlouhý, Jiří Padevět, Dalibor Vácha, Zbyněk Moravec, Aleš Dvořák, Markéta Kadlecová, Irena Moravcová, Petr Sýkora, Mauser de Vader

Jak jsem rodila indiánského syna z kmene Čerokí

Autorka představuje knižní podobu vtipně a s nadhledem vyprávěných příběhů ze života indiánů kmene Čerokí o velké rodině, muži a dětech, společně žijících na půdě, která indiánům po staletí patří, uprostřed hlubokých lesů v Severní Karolíně, na úpatí pohoří Great Smoky Mountains.
Vtipně, svěže, poutavě a takřka se šarmem Betty MacDonaldové předává mýty, životní postoje a jednoduché moudrosti okořeněné sžíváním se s naprosto odlišnou, evropskou kulturou v osobě samotné autorky. S pokorou vypráví příběhy indiánů a ve snaze moderního člověka jednoduše zušlechtit se zamýšlí nad svým životem, zažitými stereotypy, nad ctí, hrdostí, láskou, vztahem k rodičům, dětem, starým a nemohoucím, k přírodě, ke zvířatům, ke smrti a k hvězdné obloze.

Každý si totiž hluboko uvnitř přeje být právě tím, co v dětství tolik obdivoval. Indiánem.

Danka Štoflová

Danka Štoflová je autorka úspěšného blogu na iDNES.cz, kde vtipně, s nadhledem a poutavě vypráví příběhy z indiánského života kmene Čerokí. Její blog okamžitě uchvátil tisíce čtenářů a jejich přízeň ji vynesla mezi nejlepší blogery portálu iDNES. Díky nim získala prestižní ocenění pro blogery – Nováček roku 2021 a 3. místo Blogerka roku 2021. Pochází ze severních Čech, miluje svou rodinu, les a zvířata, ráda se bojí a směje.

Petr Placák

Petr Placák (* 1964, Praha), spisovatel, publicista a historik. Před listopadem 1989, kdy pracoval jako uklízeč, topič, čerpač nebo lesní dělník, publikoval řadu článků v samizdatových či exilových časopisech. V letech 1981–1986 hrál s undergroundovou kapelou The Plastic People of the Universe. Na jaře roku 1988 založil opoziční skupinu České děti, která proklamovala obnovu Českého království a organizovala protirežimní demonstrace. V 90. letech vystudoval historii na FF UK a působil v *Českém deníku* a v *Lidových novinách*. V současné době je šéfredaktorem kulturně-společenské revue *Babylon* a vědeckým pracovníkem Ústavu pro studium totalitních režimů.
Kromě řady článků a studií, publikovaných v politickém, kulturním a odborném tisku, dosud vydal několik knih, sbírku básní, soubor povídek a k vydání připravil memoáry svého otce Bedřicha Placáka *Paměti lékaře*.

Již vyšlo
Křesťanský zápas o českou věc

Fízl

Kniha *Fízl* je něco mezi esejem, historiografickou prací a beletrií, přechází volně z jednoho žánru do druhého a zároveň je i překračuje. Práce sice vychází z materiálů, které produkovala komunistická tajná policie, nepracuje s nimi ale způsobem, jaký používá historiografie – není svázána nějakou metodologií, ale jsou v ní i postupy běžné v literatuře: hříčky, aluze, metafory, hyperboly, gradace, pointy..., čímž „popisovaná“ realita získává na plastičnosti. To je umocněno tím, že Placák nekomentuje cizí zkušenost, ale materiály StB se týkají jeho samotného a jeho přátel. I když *Fízla* zařadíme do literatury, je to zároveň zasvěcený vhled do toho, jak fungovala komunistická StB v době normalizace. Podle autora má kniha i didaktický účel: je to návod, jak se bránit jakémukoli vnějšímu nátlaku, ať už je jeho původcem stát, nebo cokoli jiného. Druhé, rozšířené vydání je mimo jiné doplněno o happyend – tedy vítězný polistopadový soud autora s „hrdiny“ jeho knihy, důstojníky tajné policie.

Splín arcibiskupa Kohna

Stárnoucí novinář Petr Kříž, jehož posedlostí jsou výtvarná díla ztvárňující zimní výjevy, přiletí do Izraele, kam jej pozval jistý Hanuš Weigl, český Žid, o kterém ale Petr neví zhola nic. Hanuš Petra požádá, aby se vydal po stopách pokladu olomouckého arcibiskupa Theodora Kohna. Také mu sdělí, že Petr po jeho smrti zdědí jisté indicie, jimiž se má při pátrání řídit. Tím odstartuje Petrova cesta labyrintem domněnek, odkazů, literárních a dějinných odboček, útržků ze životů více či méně známých postav a historických anekdot s více či méně zjevnou spojitostí. Jiří Kamen vede vyprávění ve dvou dějových liniích: historické události jsou líčené v kapitolách Hráči, v kapitolách Pátrači pak sledujeme pátrání po arcibiskupově minulosti i pěnězích, jež měl odkázat na založení olomoucké univerzity. Autor postupně odhaluje dosud neznámá Kohnova tajemství. Problém ale je, že jsou ve hře síly, které chtějí zveřejnění některých tajemství zabránit.

Již vyšlo
Přišel befel od císaře pána, Zum Befehl, pane lajtnant...,
Elvis ze Záluží

Jiří Kamen

Jiří Kamen (* 1951, Kolín) je spisovatel, publicista a rozhlasový autor. Vystudoval FF UP v Olomouci, obor uměnověda. Od roku 1975 pracuje v Českém rozhlase na různých pozicích, v letech 1990–1992 byl šéfredaktorem stanice Vltava. Je autorem literárních pořadů a rozhlasových her a dokumentů. Za redigování týdeníku Víkendová příloha stanice Vltava získal cenu Novinářská křepelka.
S Pavlou Horákovou napsal výpravnou knihu korespondence a deníků z první světové války *Přišel befel od císaře pána*, navazující na cyklus Polní pošta, který ČRo vysílal v roce stého výročí vypuknutí první světové války, k níž posléze přibyl druhý díl pod názvem *Zum Befehl, pane lajtnant...* (2018). Za knihu povídek *Elvis ze Záluží* (2018) byl nominován na cenu Magnesia Litera.

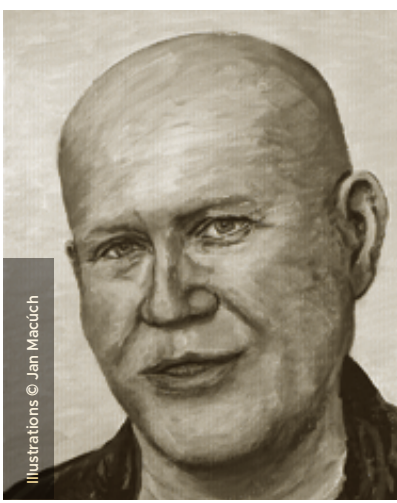
Illustrations © Jan Macúch

Anna Strnadová

Anna Strnadová vystudovala češtinu a francouzštinu na UP v Olomouci. Celý svůj život vyučovala na základních školách a gymnáziu. Psaní se začala věnovat až po odchodu do důchodu. Debutovala povídkovou sbírkou *Prohry* a novelou *V oknech červené muškáty*. Její román *Maxl žhář* byl oceněn Literární cenou časopisu Reflex. Nakladatelství Argo autorce vydalo román z 50. let *... stačilo jen říct Jáchymov*.

Volyňská rapsodie

Námětem tohoto románu jsou život a návrat volyňských Čechů v poválečném období do vlasti, odkud v sedmdesátých letech devatenáctého století odešli jejich předci. Na příbězích tří rodin se odvíjí drsný život na ukrajinské Volyni. Vykácený les jim byl nabídnut jako slibovaný pozemek. Teprve jeho vymýcením a obděláváním získali půdu, která jim po letech svou úrodností vyvážila dřinu. Střídání vlád zasáhlo vždy do jejich života. Panování Poláků označují za nejlepší období, v roce třicet devět ho vystřídá nástup sovětské moci s prvními kolchozy a zhoršená situace pokračuje až k německé okupaci. Vypálení Českého Malína bylo v počtu obětí ještě děsivější než Lidice, pronásledování Židů a nástup banderovců vyvolávalo strach při každodenní těžké práci. K návratu do Čech se upínali jako k zemi zaslíbené.

Již vyšlo ... stačilo jen říct Jáchymov

Krysta. Trujkunt 5

Major ostravské kriminálky Roman Saran rehabilituje poté, co jej při každodenním ranním běhu přepadli dva neznámí muži a zlámali mu ruku. Z nudy se své přítelkyni Lence rozhodne pomoci najít kamarádku Krystu – spolužačku, která se dle svého facebookového profilu vdala za Novozélanďana a žije na Korfu. Když se ji však Lenka rozhodne navštívit, Krysta profil zruší a jako by zmizela ze světa. Saran navíc zjistí, že fotky, které na něm sdílela, jsou podvržené. Záhady se na sebe vrší a Saranovi nezbývá než do celého problému zasvětit svůj tým. Celá temná historie zvolna začíná vyplouvat na povrch…
Po devíti novelách napsal Petr Sagitarius se svým nepřehlédnutelným hrdinou první detektivní román.

Již vyšlo
Trujkunt 1–4

Petr Sagitarius

Petr Sagitarius (* 1966) je český detektivkář s polskými kořeny, který se narodil a vyrůstal v Třinci, nyní již pětatřicet let žije a poslední roky také píše v Jablunkově. V prostředí česko-polsko-slovenského trojmezí se také odehrává děj většiny příběhů jeho detektivní série *Trujkunt*. Pracoval jako učitel, kulturní referent, dělník, výtvarník a novinář a v letech 1998 až 2014 také jako starosta Jablunkova, v současnosti je v invalidním důchodu. Vše, co posbíral dosavadní cestou životem, včetně originálního těšínského nářečí, se odráží v jeho kriminovelách. První trilogie pod souhrnným názvem *Trujkunt* vyšla v roce 2020 a byla nominována na moravskoslezskou kulturní cenu Jantar. V roce 2021 byla vydána dvě pokračování *Trujkuntu* nejprve s novelami *Klasztor* a *Návrat*, posléze *Pierot* a *Na krev*, za které získal Zvláštní cenu poroty za nejlepší knihu detektivního a kriminálního žánru za rok 2021. Zatím poslední vyšel diptich *Zahrada* a *Rest*. V žánru krimi autor obdivuje Chandlera, Larssona a Erbena, miluje povídky i filmy Woodyho Allena, směje se nekorektním vtipům kreslíře Dagssona, poslouchá kapelu Rammstein a baví se psaním dalších a dalších detektivních příběhů.

Stephen Amidon

Stephen Amidon se narodil v Chicagu, ale žije střídavě v italském Turíně a v Massachusetts na východním pobřeží USA. Je autorem sedmi románů a spoluscenáristou italského filmu *Krásný únik*. Podle jeho románu *Lidský kapitál* vznikly hned dvě filmové verze, italská a americká. Italská se dostala až do oscarového klání. Adaptace jeho románu *Bezpečí* byla hitem Netflixu.

foto © Caryl Casson

Ulice Kobylek

Přeložila Petra Diestlerová

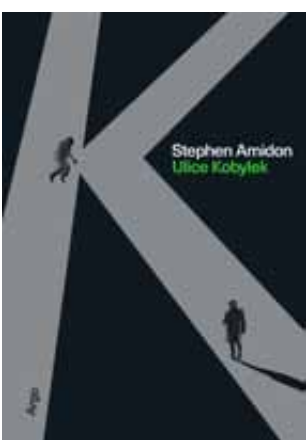

Strhující kriminální drama odehrávající se ve fiktivním městě, přesně však zrcadlící poměry středních vrstev současné americké společnosti. Investiční poradce Patrick, který před časem přišel o dceru, nemůže v noci spát a jezdí autem po předměstí. V ulici Kobylek srazí velkého černého psa, který mu skočil pod kola. Skoro nic se mu nestalo, ale Patricka, který vystoupil a šel se na něj podívat, kousne do nohy. Patrick zjistí, že incidentu přihlíží nějaký muž. Druhý den se ukáže, že v domě u místa nehody někdo zabil mladou dívku. Probíhal tam večírek a účastníci upadnou do podezření. Který z nich je na vině, a co když to nebyla úkladná vražda? Šokující odhalení nabídnou až poslední strany tohoto suverénně odvyprávěného příběhu.

Sluneční hodiny

Přeložila Dominika Křesťanová

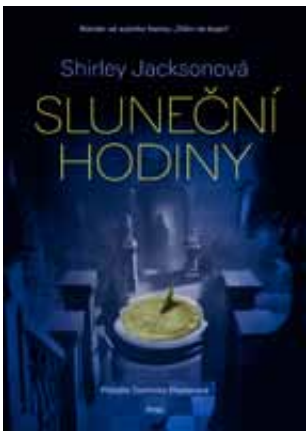

Sluneční hodiny jsou román, který začíná i končí těžko vysvětlitelným úmrtím a v němž se projevuje autorčin někdy až zlomyslný smysl pro humor, tak typický pro její sbírku povídek *Loterie*. Rodina Halloranových žije v Halloranském sídle, postaveném otcem tetičky Fanny. Jeho duch se však jedné noci zjeví s oznámením, že nastává konec světa a ušetřeni budou právě jen obyvatelé sídla. Jenomže před nedávnem zemřel hlavní dědic Lionel Halloran – a jeho matka Orianna se rozhodla všechny příbuzné z domu vystrnadit…

„Jako byste se odhodlali vstoupit do mysli šílence; po chvíli začne přeskakovat i vám.“

Stephen King

„Příběhy Shirley Jacksonové patří k těm nejstrašidelnějším, jaké kdy byly napsány.“

Donna Tarttová

Již vyšlo

Dům Na kopci, Loterie a jiné povídky

Shirley Jacksonová

Shirley Jacksonová (1916–1965) se narodila v San Francisku. Debutovala v roce 1948 románem *Silnice skrz zeď*, ale více na sebe upozornila povídkou *Loterie* otištěnou v časopise *New Yorker*; do redakce pak přišly stovky dopisů od rozhořčených čtenářů. Povídka se o rok později objevila jako titulní ve sbírce *Loterie a jiné povídky* (č. Argo 2022). Autorku nejvíce proslavil román *Dům Na kopci* (1959, č. Argo 2015). Americký režisér Robert Wise v roce 1963 podle knihy v britské produkci natočil dodnes ceněný film.

Romány *Sluneční hodiny* nebo *Vždycky jsme chtěli bydlet v zámku* jsou dnes považovány za speciální, těžko zařaditelnou, mezižánrovou, originální literární klasiku.

foto © Shirley Jackson Estate

Niklas Natt och Dag

Niklas Natt och Dag (* 1979) vstoupil na literární scénu jako uragán se svým historickým detektivním románem *1793. Vlk a dráb* a stejnou popularitu si v desítkách zemí získalo i pokračování *1794. Tři růže*. Sám Natt och Dag má nepopiratelný vztah k historii, jelikož patří k nejstaršímu švédskému šlechtickému rodu v současnosti. Pokud zrovna nepíše nebo nečte, rád si zahraje na kytaru, mandolínu, housle nebo japonskou bambusovou flétnu šakuhači.

foto © Gabriel Liljevall

1795

Honicí psi

Přeložila Romana Švachová

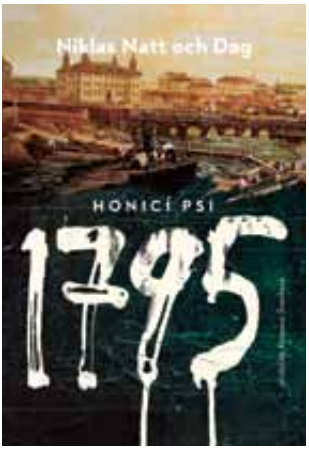

1795 je závěrečným dílem historické noir trilogie. Tycho Ceton se plíží městem jako raněné zvíře a spřádá plány, jak znovu nabýt důstojnost, o niž ho připravili. Uspořádá takové představení, jaké v podivuhodném i zkaženém městě Stockholmu ještě neviděli. Emil Winge je odhodlán Cetonovo řádění zastavit. Nemá však nikde zastání – mocní, stíháni paranoidními obavami ze spiknutí, mají jiné starosti i záměry a Mickela Cardella zaměstnává pátrání po Anně Stině Knappové, která po smrti svých dětí zmizela beze stopy.

Již vyšlo
1793. Vlk a dráb,
1794. Tři růže

Poslední večeře

Přeložila Lucie Olešová

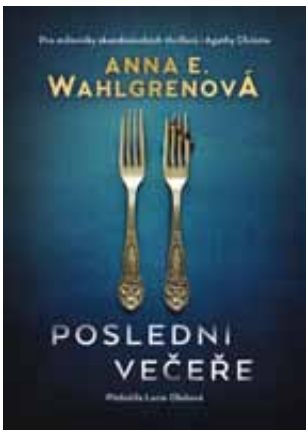

Minulost. Každý pátek se v řecké taverně schází skupina přátel, bývalých spolužáků ze střední školy. Jednoho horkého červencového večera se ale něco zvrtne, pod povrchem bublá napětí, a než noc skončí, je William, duše celé společnosti, nalezen mrtvý.
Přítomnost. Sofie žije osamělým životem. Už deset let není s nikým z původní party v kontaktu. Když však dostane formální pozvání na večeři, neodolá a vrátí se do města, kde všechno ztratila. Hostitelka Ava má ale pro všechny nachystané překvapení – tohle není jen obyčejná přátelská večeře. V zamčeném bytě se všichni musejí zpovídat z toho, co před lety zamlčeli.

Anna E. Wahlgrenová

Anna E. Wahlgrenová (* 1981) pracovala ve farmacii a jako chemická inženýrka. V jejích thrillerech zkoumajících temné stránky mezilidských vztahů se odráží autorčino vášnivé zaujetí pro psychologii a záhady zamčeného pokoje. Nejprve publikovala v několika antologiích, až v r. 2016 debutovala samostatným románem *Skuggan av henne* (Její stín). *Poslední večeře* je její čtvrtý román a fanoušci skandinávských thrillerů i detektivek Agathy Christie si přijdou na své.

S. A. Cosby

S. A. Cosby je americký autor z jihovýchodní Virginie, v jehož knihách se bravurní literární styl prolíná s drsnou realitou amerického Jihu. Po knize *My Darkest Prayer* (Má nejtemnější modlitba), v níž vyšel ze svých zkušeností zaměstnance pohřební firmy, na sebe v roce 2020 strhl pozornost kritiky i čtenářů díky adrenalinovému trháku *Asfaltová pustina* (Blacktop Wasteland), po němž následovaly stejně tak ceněné *Razorblade Tears* (Slzy ostrý jak břitva). Cosbyho psaní je přímočaré a vrstevnaté zároveň, jeho vyostřený smysl pro vnitřní dilemata postav, jež balancují na hraně zákona, dává jeho hrdinům nečekanou psychologickou hloubku a věrohodnost. Cosby patří k výjimečným autorům, kteří jsou s každou další knihou lepší a lepší.

foto © Sam Sauter

Dva zavraždění synové. Dva otcové, jeden černoch, druhý běloch. Jak bude chutnat jejich pomsta?

Slzy ostrý jak břitva

Bývalý vězeň Ike Randolph už patnáct let seká latinu, a trávníky. Poté co vyšel z vězení naposled, založil si zahradnickou firmu a dodržuje zákony, jak to jen jde. Když ale černochovi zaklepe na dveře policie, tuší, že to nic dobrého nevěstí. Na to, co přijde, ale připraven nebyl. Jeho syn Isaiah se spolu svým manželem Derekem stal obětí úkladné vraždy. A i když se Ike se synem po svatbě nikdy pořádně nesmířil, teď je zdrcen žalem.

Derekův otec Buddy Lee se za synovu homosexualitu styděl skoro stejně, jako se Derek styděl za otce kriminálníka. Díky svým kontaktům v podsvětí teď ale Buddy hodlá vypátrat, kdo má jeho syna na svědomí.

Ike s Buddym nemohou být rozdílnější, krom zkušeností z kriminálu je spojuje jen dlouho potlačovaná láska k synům, jejichž smrt chtějí pomstít. Než si to s viníky vraždy vyřídí, budou čelit nejen vlastním předsudkům vůči světu gayů, ale i vůči sobě navzájem.

Zakletý klášter

Přeložil Robert Pilch

Ilustrační obrázek

Šarkan se vrací. Po třinácti letech v zámoří, kde bojoval ve válce Severu proti Jihu a střežil právo v západním pohraničí, míří Adam Šarkan zpět na rodný Gemer.
Jeho sestra Júlia ho prosí o pomoc s pátráním po svém manželovi. Zeman Henrich Belohorský totiž záhadně zmizel během hledání bájného pokladu červených mnichů někde v horách za Jelšavou. Stopa vede i na faru v nedalekých Drienčanech, kde se k výpravě připojí místní znalec pověstí Pavol Dobšinský a jeho pastorkyně Zuzana Kráľovičová. Cestou vysvitne, že Henrichovo zmizení by mohlo souviset s nedávným přepadením zásilky peněz pro správu coburgovského panství. A něco ví i obávaný baron Horváth, který vlastní dům zakázaných rozkoší a prý se paktuje s pochybnými živly.

Zakletý klášter je prvním románem cyklu *Šarkanovy poklady*. Dobrodružný příběh s prvky detektivky, westernu a gotického hororu se dostává do rukou čtenářů s ilustracemi úspěšného výtvarníka Michala Ivana.

Juraj Červenák

Juraj Červenák (*1974) pochází z obce Vyhne, ale už od dětství žije v nedaleké Banské Štiavnici. První kniha mu vyšla v roce 1993, od té doby publikoval více než dvacet románů v žánru historické fantasy, převážně z dob starých Slovanů (série *Černokněžník*, *Bohatýr*, *Bivoj*) a protiturecких válek (cyklus *Dobrodružství kapitána Báthoryho*), ale i román z doby bronzové *Sekera z bronzu, rouno ze zlata*. Získal povícero žánrových ocenění a jeho knihy pravidelně vycházejí v češtině a polštině, publikoval ale i v ruštině či angličtině. Od roku 2005 je spisovatelem na plný úvazek. Kromě beletrie sporadicky píše filmovou publicistiku, rozhlasové hry a filmové nebo komiksové scénáře. V autorově tvorbě je zřetelný postupný odklon od fantastiky k čistě historickým příběhům.

foto © Jan Křikava

Juraj Červenák

Bohatýr II.

Dračí carevna

Přeložil Robert Pilch

Kyjevský vojevůdce Svjatoslav zvítězil nad Bulhary a upevňuje svou moc v povodí řeky Volhy. Ilja Muromec a ostatní bohatýři jsou ale jako na jehlách. Jejich úhlavní nepřítel, velekněz Tugarin, uprchl někam na sever. Svjatoslav souhlasí, aby se družina vydala po jeho stopách a jednou provždy s ním skoncovala. Bohatýři putují do divokých končin obývaných kmenem Čeremisů, ale tam štvanice zdaleka nekončí. Tugarin má totiž namířeno dál na sever, na území tajemných Čudů. Pověsti říkají, že někde v tamních lesích je brána do záhrobí, na divotvorný ostrov Bujan. Ten střeží neblaze proslulá čarodějná kněžna, kterou místní nazývají Baba Jaga – matka hadů. Ilja a jeho druhové musí znovu bojovat s dračími kouzly i s temnotou, která nakazila zrádné srdce v jejich vlastních řadách.

Již vyšlo

Série Stein a Barbarič: Krev prvorozených, Ohnivé znamení,
Mrtvý na Pekelném vrchu, Ďábel v zrcadle, Vlk a dýka, Les přízraků, Anděl v podsvětí

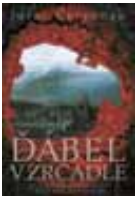

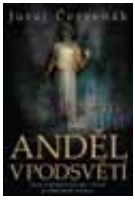

Velká kniha Zeměmoří

svazek druhý

Přeložil Petr Kotrle

Po více než padesáti letech přichází souhrnné vydání všech příběhů slavného Zeměmořského cyklu, rozdělené do dvou svazků. Druhý svazek doplňuje první, vydaný na podzim 2022.
Knihy jsou obohacené o více než dvacet překrásných ilustrací Mikuláše Podprockého, jež doplňují klasické dílo úžasné představivosti velmistryně žánru Ursuly Kroeber Le Guinové. Zeměmořské romány patří mezi nejoceňovanější a nejoblíbenější díla moderní literatury. Dostalo se jim prestižních ocenění včetně americké Národní knižní ceny, Ceny Johna Newberyho, Nebuly a mnoha dalších, což jen upevnilo zvláštní místo, jež zaujímají v srdcích i myslích nespočtu čtenářů. Vůbec poprvé vycházejí všechny ve dvou mohutných svazcích, v nichž mimo jiné najdete několik povídek, z nichž některé vycházejí v českém překladu vůbec poprvé.

Již vyšlo
Velká kniha Zeměmoří, svazek první,
Levá ruka tmy

Ursula Le Guinová

Královna světové fantastiky, to je titul, který si Le Guinová bezesporu zaslouží. Narodila se 21. října 1929 v kalifornském Berkeley. V letech 1951 a 1952 dokončila bakalářské, respektive magisterské studium románské literatury. Od roku 1958 žila v oregonském Portlandu, kde také 22. ledna 2018 zemřela. Už ve svých raných románech se věnovala vesmíru, jenž je protkán planetami s humanoidními obyvateli, jejichž rozmanité společnosti jsou pozůstatky kdysi velmi rozšířené hainské civilizace. Do cyklu spadají především slavné romány *Levá ruka tmy*, *Vyděděnec* či pozdní *Vyprávění*. Mimo něj vydala například román *Smrtonosné sny* či trilogii *Kroniky západního pobřeží*. Jedním z jejích prvních románů se stala proslulá fantasy *Čaroděj ze Zeměmoří* a ke svému podmanivému světu ostrovů, draků a magie se následně mnohokrát vrátila.

George R. R. Martin

Jeden z nejúspěšnějších spisovatelů současnosti se narodil v roce 1948. Do fantastického žánru vstoupil na začátku sedmdesátých let a rychle sbíral první úspěchy za svou povídkovou tvorbu. V roce 1977 začal působit rovněž jako editor žánrových antologií a dodnes je v tomto směru nejznámější svým projektem *Divoké karty*. V osmdesátých letech psaní na několik let opustil a věnoval se televizní produkci. K fantastice se vrátil obsáhlou a dodnes stále ještě nedokončenou fantasy sérií *Píseň ledu a ohně*, která celosvětově proslula svým televizním zpracováním pod názvem *Hra o trůny*.

Spoluautoři: Elio M. García jr. a Linda Antonssonová

foto © Gage Skidmore

Tip

Pro milovníky seriálu *Rod draka*

Vzestup draka

Přeložili Michala Marková a Petr Kotrle

Vzestup draka je bohatě ilustrovanou kronikou počátku a rozmachu vlády Targaryenů v Západozemí, detailně propracovaném světě George R. R. Martina. Tato výpravná kronika – s více než sto padesáti barevnými ilustracemi – je úžasným úvodem do historie Targaryenů, legendárního rodu, jenž hraje ústřední roli v novém seriálu HBO, *Hra o trůny: Rod draka*. Po celá staletí usedali Targaryenové na Železný trůn, zatímco jejich draci neochvějně vládli obloze. Toto období trvalo od dobytí Západozemí Aegonem Targaryenem až po nechvalně proslulý Tanec draků – krvavou občanskou válku, která takřka nadobro zničila celý targaryenský rod. Historie jediného rodu dračích pánů, který přežil zkázu Valyrie, je příběhem plným krvavých zvratů, zrad a činů vznešených i zbabělých…

Již vyšlo

Oheň a krev, Píseň ledu a ohně 1 – 5, Větrný přístav, Sídlo červa, Divoké karty I – III, Darebáci, Mudrosloví urozeného pána Tyriona z Lannisterů, Rytíř sedmi království, Ledový drak

Co dělala Abigail v létě

Přeložil Milan Žáček

Je léto roku 2013 a Abigail, sestřenice Petera Granta, neví, co s volným časem. Ti, kdo ji znají, už tuší, že to nevěstí nic dobrého. Zatímco Peter někde na venkově řeší záludný kriminální případ s jednorožci, Abigail se dopracuje k vlastní záhadě – začne řešit případ teenagerů mizejících v londýnském parku Hampstead Heath. Zvláštní je, že mladí lidé se stačí vracet domů dřív, než se jejich zmizení začne plně věnovat policie. Po návratu jsou sice víceméně v pořádku, ale tajemstvím zůstává opředené místo, kam se poděl a proč.
Abigail, studentka magie, kterou vnímá jako nedílnou součást reality, se případem začne zabývat ve spolupráci se svým novým kamarádem Simonem a také už s dobře známými mluvícími liškami. V divočině Hampsteadu si vytkne za cíl zjistit, kdo za děsivými nekalostmi stojí a proč se jich dopouští.

Již vyšlo
Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí, Prokleté domovy, Záludné léto, Strom viselců, Nejodlehlejší stanice, Zvony Londýna, Stín nad Trevírem, Falešná hodnota, Historky z Rozmaru

Z komiksové řady již vyšlo
Řeky Londýna
Čarojízda,
Noční kouzelnice

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého *Pána času*. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks*, *Transit*, *The Also People* a *So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

foto © Richard Kličník

Arthur Charles Clarke

Pokud bychom měli zvolit symbol vědecko-fantastické literatury v její nejčistší podobě, byl by to právě velmistr žánru Arthur Charles Clarke (1917–2008). Science fiction se jako spisovatel věnoval od roku 1946 a z jeho raných děl jsou nejznámější romány *Konec dětství* a *Město a hvězdy*. Z pozdějších knih můžeme jmenovat *Měsíční prach* či prestižními žánrovými cenami odměněné *Setkání s Rámou* a *Rajské fontány*. Román *2001: Vesmírná odysea* vznikal souběžně se slavným stejnojmenným snímkem Stanleyho Kubricka, jenž se stal na dlouhá léta příslovečným etalonem filmové vědeckofantastické tvorby. V následujících letech se k němu Clarke vrátil ve třech románových pokračováních. Během jeho dlouhého života se mu dostalo mnoha poct, z nichž jmenujme nominaci na Nobelovu cenu za mír či titul rytíře.

Konec dětství

Přeložil Robert Tschorn

Na obloze nade všemi městy planety se náhle objevily vesmírné lodě. V nich k nám dorazila intelektuálně, technologicky i vojensky nadřazená mimozemská rasa známá jako Suveréni. Jejich požadavky vůči lidstvu se zprvu zdají být mírné – sjednocení Země, odstranění chudoby, ukončení válek. Avšak za jakou cenu? Co se stane těm, kdo se postaví na odpor? Znamená jejich příchod konec lidstva… nebo začátek?
Konec dětství je jedním z vrcholných děl velmistra fantastického žánru Arthura C. Clarka, autora neméně proslulých románů *2001: Vesmírná odysea*, *Setkání s Rámou* a mnoha dalších přelomových knih. Od svého vydání v roce 1953 je tento myšlenkově stále provokativní román o „prvním kontaktu“ považován nejen za klasiku science fiction, ale i za literární dílo nevšedních kvalit.

Již vyšlo
Setkání s Rámou, 2010: Druhá vesmírná odysea, 2001: Vesmírná odysea

Maják na severu

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Píše se rok 1900. Anglie padla. Londýn je průmyslovým centrem Francouzské republiky. Joe stojí na nádraží, na sobě má kvalitní plášť s podšívkou ze skotské kostky a nepamatuje si nic. Vůbec nic. Neví, kdo je, ani jak se tam ocitl. Muž bez minulosti. Ale čas od času jako by přece jen něco viděl – místa, lidi… Prý je to jistá forma epilepsie. Až mu jednoho dne přijde pohlednice…

Co má Joe společného s majákem daleko u skotského pobřeží? Proč tam přichází zima během jediného dne? Kdo napsal jména na sloupy trčící z moře? Ale hlavně – jak dopadnou napoleonské války? A dožije se Joe současnosti?

Ve strhujícím románu Natashy Pulleyové ucítíte pach krve, chlad mořské vody i ničivé plameny.

Je to nějakých čtyři sta stránek, ale člověk má pocit, jako by jich bylo polovic. Pokud můžete, vyhraďte si víkend a ponořte se…

New York Times

Poslední pecka Natashy Pulleyové, v níž ohýbá pravidla žánru, v sobě mistrovsky kombinuje historii, spekulativní fikci, romantiku a další prvky, čímž vzniká neuvěřitelně čtivý celek… Tohle je paráda.

Publishers Weekly

Natasha Pulleyová

Natasha Pulleyová (1988) ráda cestuje – ve skutečnosti i ve fantazii, v prostoru i v čase. Daleká místa, jež navštívila v realitě, třeba Japonsko nebo Peru, se objevují i v jejích románech, ale ani když se děj odehrává v Londýně, nebudete se nudit, nejspíš to totiž bude Londýn viktoriánský… Za svůj první román *The Watchmaker of Filigree Street* (Hodinář z Filigree Street, 2015) získala cenu Betty Traskové za nejlepší debut autora do 35 let i výsadní místo na žebříčku britských bestsellerů. Knihy Natashy Pulleyové se vzpírají jednoznačnému žánrovému zařazení, ale s jistotou se dá říct, že milovníci historie, záhad a cestování si vždycky přijdou na své. A to platí i pro její čtvrtý román *Maják na severu*.

foto © Larry D. Moore

Joe Benitez

Joe Benitez (* 1971) je americký komiksový kreslíř, který během svojí kariéry pracoval pro komiksová nakladatelství DC a Image. Jeho autorský komiks *Lady Mechanika* se stal kultovní záležitostí pro všechny milovníky steampunku. Kromě *Lady Mechaniky* píše a kreslí také fantasy řadu *Wraithborn*.

Lady Mechanika 5. Sangre

Nejznámější steampunková hrdinka se vydává do Španělska, aby vyřešila případ ještě podivnější než všechny předchozí. Mladého dědice panství totiž posedl démon a při jeho vymítání upadl do kómatu. Vše je ale ještě podezřelejší, než to na první pohled vypadá. Lady Mechanika musí z jednotlivých dílků sestavit celou skládanku, v níž má svou roli prastará magie Jižní Ameriky, nadpřirození krvesajové, předsudky a hlavně láska. Lady Mechanika ale musí zachovat chladnou hlavu a rozhodnout se, na čí stranu se postaví. A když bude mít štěstí, získá další indicii k tajemství vlastního původu.

Válka světů a Stroj času

Ilustrovali Vicente Cifuentes a Mathieu Moreau

Klasická fantastika svou vizuální přitažlivostí vysloveně vybízí ke komiksovým adaptacím, které jsou čím dál častější a úspěšnější. Francouzští komiksoví tvůrci se tentokrát pustili do stále oblíbených románů H. G. Wellse. V prvním svazku vám nabízíme adaptace dvou z jeho nejslavnějších románů: *Války světů* a *Stroje času*.
Kreslíři se v tomto wellsovském cyklu střídají. Zachycením *Války světů* byl pověřen španělský malíř Vicente Cifuentes, narozený roku 1979 v Albacete. Kreslí už odmala a po úspěšné kariéře v rodné zemi získal i výtvarné zakázky z Francie. Na *Stroji času* zase vyrazil Mathieu Moreau, narozený v roce 1988 v Limoges, autor úspěšného cyklu Nibiru.

Ilustrační obrázek

Dobbs

Scénář wellsovských komiksů si vzal na starost scenárista píšící pod pseudonymem Dobbs. Vlastním jménem Olivier Dobremel, narozený v roce 1972 v jihofrancouzském Sète. Věnuje se i počítačovým hrám, ale především komiksům a má na kontě přes třicítku úspěšných titulů různých žánrů i témat.

Herbert George Wells

Otec zakladatel science fiction se narodil v roce 1866. Jeho díla patří dodnes k základním kamenům celého žánru a stále se dočkávají nejen citací, ale také filmových zpracování. Francouzské komiksové vydavatelství Glénat vydalo v posledních letech čtyři komiksové adaptace podle Wellsova díla, které Argo vydá ve dvou svazcích.

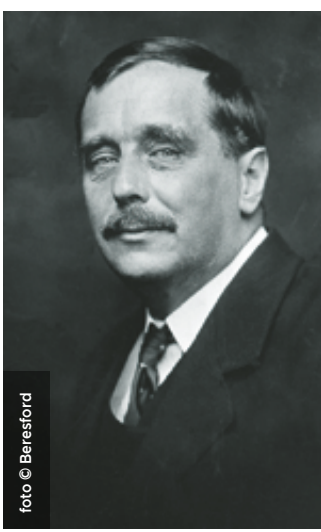

foto © Beresford

Antonio Altarriba

(* 1952, Zaragoza), spisovatel, kritik, esejista, uznávaný komiksový a televizní scenárista, profesor francouzské literatury na Baskické univerzitě. Fenomenálního úspěchu dosáhl díky grafickému románu *Umění létat* (2009), který napsal na památku svého otce: ten v devadesáti letech vyskočil z okna a ukončil tak svůj celoživotní boj s větrnými mlýny. O několik let později v románu *Zlomené křídlo* (2016) Altarriba zpracoval také osudy své matky, která se pro změnu potýkala s předsudečnou společností, v níž o všem rozhodovali výhradně muži. Altarriba patří už třicet let k výrazným tvůrcům a obhájcům komiksu. Překlady jeho knih vycházejí v řadě zemí, kde sklízí různé ceny, včetně prestižní Velké ceny francouzské kritiky za titul *Yo, Asesino* (Já, vrah).

foto © De Marcus Fernández

KIM

KIM, vlastním jménem Joaquim Aubert Puigarnau (* 1940, Barcelona), je jedním ze zakladatelů slavného humoristického týdeníku *El Jueves*. Na jeho stránkách již od roku 1977 publikuje satirický komiks *Martinez el Facha* (Fašoun Martinez), který se už dávno zařadil do zlatého fondu španělského komiksu. Během své dlouhé tvůrčí kariéry nasbíral celou řadu cen, mj. národní cenu za ilustrace ke knize *Umění létat* (2010).

Španělská epopej

Přeložili Stanislav Škoda a Denisa Škodová

Španělská epopej sestává ze dvou grafických románů, v nichž Antonio Altarriba ve spolupráci s ilustrátorem Kimem v působivé zkratce zachytil veskrze tragický osud svého otce (*Umění létat*, 2009) a následně i matky (*Zlomené křídlo*, 2016). Tyto dva silné lidské příběhy se navzájem doplňují jako rub a líc jedné mince, jejíž ražbu ovšem z obou stran určovaly tytéž dramatické dějinné zvraty. Genialita tvůrců se projevuje v tom, jak rovinu ryze osobního prožívání dokázali propojit s rovinou velkých, neosobních dějin, které až příliš často maří lidskou touhu a snahu vést svobodný, důstojný život. Až příliš často svými porývy brání člověku v rozletu, strhávají jej na zem, neúprosně mu lámou křídla.

Svět bez konce

Přeložila Michala Marková

Jean-Marc Jancovici je významný francouzský odborník na energetiku, který se ve své osvětové práci věnuje především vlivu energetické produkce na klima. V této knize se spojil se známým komiksovým kreslířem Christophem Blainem. Společně tu inteligentním a vtipným způsobem velice srozumitelně vysvětlují, jak fungují různé způsoby produkce energie, jak je lidstvo na energii závislé, jakými zásadními změnami naše planeta v současnosti prochází a jaké jsou jejich důsledky a dopady. Jean-Marc Jancovici se ve své výtečné argumentaci soustředí na otázky ekologické a společenské, ale nezapomíná ani na ekonomické hledisko a nevyhýbá se sporným tématům. Ve spolupráci s Ch. Blainem tak vznikla zasvěcená a zároveň zábavná kniha nabitá informacemi a odpověďmi na mnoho palčivých otázek, které si dnes klademe.

Jean-Marc Jancovici

Jean-Marc Jancovici (* 1962) je francouzský inženýr, pedagog a popularizátor vědy. Je jedním z předních odborníků na energetické zdroje a problematiku produkce skleníkových plynů. Stojí v čele neziskové organizace zabývající se přechodem na nízkouhlíkovou ekonomiku a je autorem několika knih na téma energetické transformace.

Christoph Blain

Christophe Blain (* 1970) je francouzský komiksový kreslíř, který se do povědomí široké veřejnosti dostal poprvé díky prvním dílům série *Donžon* (scénář Jonathan Sfar a Lewis Trondheim). Kromě mnoha jiných ocenění získal i dvě hlavní ceny za nejlepší album na festivalu v Angoulême.

Kateřina Kang

Kateřina Kang se narodila v roce 1994 v Praze. Vystudovala koreanistiku na Karlově univerzitě. V roce 2016 se v rámci meziuniverzitní výměny poprvé podívala do Koreje, kde se seznámila se svým manželem. V následujících letech navštívila Koreu ještě několikrát a během svého pobytu si kromě studia přivydělávala v restauraci a také jako učitelka angličtiny pro děti. V roce 2019 začala své zážitky z Koreje sdílet na Instagramu jako @jina_tvori a nyní má téměř dvacet pět tisíc fanoušků. Momentálně je na rodičovské dovolené s dcerou Mínou a snaží se skloubit mateřství s vlastní tvorbou.

foto © Jan Křikava

Kateřina v říši kimči

Ilustrační obrázek

Co si představíte, když se řekne Jižní Korea? Pro většinu lidí je známá hlavně díky k-popu nebo kimči. Víte ale, kdy v Koreji nesmějí přistávat letadla? Kolik druhů sójovky existuje? Proč Korejci chodí na pláž v oblečení? A proč se všichni jmenují Kim, Park nebo Lee?

Kateřina v říši kimči je sbírka obrázků a krátkých komiksů, které pojednávají o zvláštnostech a zajímavostech života v Jižní Koreji očima Češky, která měla možnost v této fascinující zemi strávit několik let po boku své korejské rodiny. Prostřednictvím jednoduchých obrázků seznamuje čtenáře s korejskou společností, vzděláváním a mimo jiné také s radostmi a strastmi života s korejským manželem.

Tam uvnitř něco je

Ilustruje František Skála

Ilustrační obrázek

Tato kniha je od prvního pohledu podivná a něco se v ní ukrývá… Ač je určena dětem, má šanci stát se zásadním knižním titulem pro celou rodinu, protože imaginace Tomáše Peřiny umocněná výtvarným projevem Františka Skály – to je hodně silná káva! Takhle potouchlou dětskou poezii jste dost možná ještě nečetli a zcela určitě zase dlouho číst nebudete. Básničkové horory plné slovních hříček a nečekaných point doprovázené četnými ilustracemi připravujeme nejen v běžném vydání, ale také v limitované zvětšené edici s grafickým listem Františka Skály – v pouhých sto kusech.

Tomáš Peřina

Přestože by se mohlo zdát, že Tomáše Peřinu (*1980, Praha) jeho příjmení předurčuje k milostné poezii, on se vydal cestou hororu. S příšerami, o kterých píše, má společné to, že se zjevuje jenom velmi výjimečně a dává přednost tichému životu v Příšeří.

František Skála

František Skála jr. (*1956 v Praze) vystudoval řezbářství na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze (1971–1975) a filmovou a televizní grafiku na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (1976–1982). Je autorem komiksu Velké putování Vlase a Brady. Celkem ilustroval přes dvacet knih a mnohé z nich získaly prestižní ocenění (Cena MK za nejkrásnější knihu roku 1984, 1989, Certificate of Honour Illustrations IBBY 1989, 2002, 2010, Zlaté jablko BIB 2009). V roce 1991 získal Cenu Jindřicha Chalupeckého a Cenu Arte Giovani di Europa a o dva roky později reprezentoval Českou republiku na 45. Bienále v Benátkách. V roce 2010 získal za přínos ve výtvarném umění Cenu Ministerstva kultury.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spolutvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes padesát milionů výtisků.

foto © Charlie Clift

Babička drsňačka znovu v akci

Čtenáři dlouho očekávané pokračování nejoblíbenější autorovy knihy *Babička drsňačka!*

Ilustroval Tony Ross
Přeložila Veronika Volhejnová

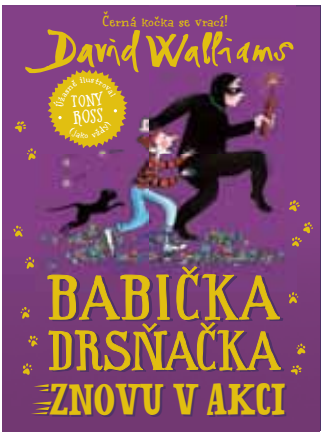

David Walliams se vrací do světa *Babičky drsňačky* v prvním a zároveň posledním (kdoví) pokračování!
Ben si zvyká na život bez své milované babičky. Byla svérázná: náruživě pojídala kapustu (což mělo za následek vytrvalé nevoňavé pokvákávání jejího zadku), skvěle hrála scrabble… a hlavně byla slavnou lupičkou známou pod přezdívkou Černá kočka. Benovi po ní zbyla báječná vzpomínka na neobyčejnou výpravu s cílem ukrást korunovační klenoty. A pak se stane cosi nevysvětlitelného. Pod rouškou tmy je uloupen největší světový poklad. A stopy vedou k Černé kočce! Ale to přece není možné… nebo je? Jestlipak Ben tuhle záhadu rozluští? Očekávejte nečekané. Bude to napínavé až do konce, a nadmíru zábavné!

Superstrašlivák

Ilustroval Tony Ross

Přeložila Veronika Volhejnová

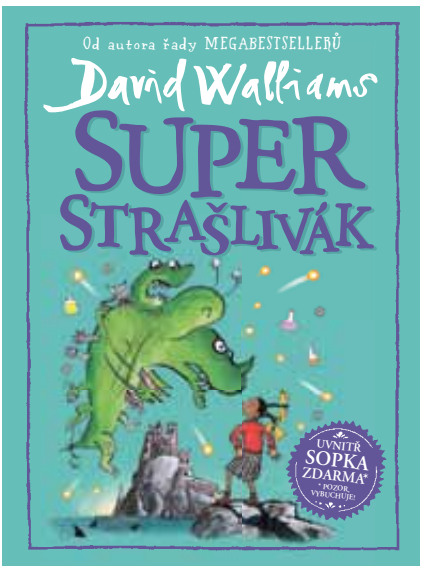

Na sopečném ostrově uprostřed moře hemžícího se žraloky stojí škola pro mladistvé provinilce zvaná U Nemilosrdných: vyučování je jedna velká hrůza, jídlo ve školní jídelně se skoro nedá pozřít a učitelé dětem nahánějí strach – zvláště učitelka přírodovědy doktorka Doctorrová.

Holčička, které nikdo neřekne jinak než Legrácka, je ve škole nováček, ale brzy zjistí, že se tam děje něco hodně divného… a že v tom má prsty doktorka Doctorrová, zvláštní brýle a Strašlifikační stroj. Nakonec se ocitne tváří v tvář opravdovému, živému Superstrašlivákovi.

Zdá se, že před děsivým osudem není úniku. Jenže to neznáte Legrácku!

„David Walliams opět boduje. Jeho knihy jsou jako závan čerstvého vzduchu.“

The Sun

Již vyšlo

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smraďoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány, Nejhorší rodiče na světě

Eva Papoušková

Eva Papoušková (*1969 v Brně) studovala anglistiku na Masarykově univerzitě v Brně, později vystudovala FAMU, obor Filmová a televizní scenáristika a dramaturgie. Po škole překládala a věnovala se psaní, je autorkou knih pro děti jako *Kosprd a Telecí*, *Cestování s velrybou*, *Vombat Jirka*, *Vombat Jirka je statečný* a *Vombat Jirka zachraňuje*, *Cílovníci* nebo *Sára Kalamita*. Za knihu *Kosprd a Telecí* získala Zlatou stuhu i cenu SUK – Čteme všichni. Napsala scénář k pohádce *Řád saténových mašlí* a k večerníčku *O Kanafáskovi*. Je autorkou scénářů i k několika televizním seriálům, např. k *Pojišťovně štěstí*, a televizním či celovečerním filmům.

Ilustrace Galina Miklínová

Galina Miklínová je ilustrátorka a výtvarnice, režisérka i scenáristka animovaných filmů. Dlouhodobě spolupracovala s Pavlem Šrutem. Společně vytvořili např. knihy *Pavouček Pája*, *Příšerky a příšeři* nebo trojdílnou sérii *Lichožrouti*. Ilustrovala knihy Evy Papouškové, Aleny Mornštajnové, Petra Stančíka a jiných autorů. Pro ČT natočila autorský večerníček *O Kanafáskovi*. Za svou tvorbu získala mnoho tuzemských i mezinárodních ocenění.

Ilustrační obrázek

Dnes nepůjdeš do školy

Byla jednou jedna školní lavice a v ní se ocitly dvě holky: Vinnetou a Pipi. Říkají si tak jednak proto, že se obě jmenují stejně, Eva, a jednak proto, aby se odlišily od normalizační šedi, co je všude kolem. Píšou se totiž sedmdesátá léta minulého století. „Těžkej totáč“. Ve škole se nesmí říkat, co se říká doma. Ví to i Karel, jejich nový kamarád. Miluje Pipi, ale Pipi miluje Vinnetoua. Vinnetou žárlí na Karla. – Tolik k jejich zvláštnímu trojúhelníku. Trojice se taky snaží dělat Čerta, Mikuláše a Anděla, ale nedopadne to dobře. Bojují se školníkem, který má jedno oko skleněné, bojují se školou, bojují s celou tou mašinérií. Plánují zachránit indiány a koně. Na Pekařské ulici v Brně se otevře zem. Dooopravdy. Holky tuší, že největší sílu mají láska a sny. Jsou silnější, než když vás rozdělí oceán. Uvidíme, kdo tady nepůjde do školy!

Čarodějův klobouk

Přeložil Libor Štukavec

Muminek, Šňupálek a Čenich na začátku jednoho kouzelného léta naleznou černý cylindr. A protože v muminím údolí se nic neodehraje jen tak, můžete si být jisti, že se začnou dít věci! Klobouk totiž patří mocnému čaroději – jenže to nikdo v údolí netuší, a tak se budou hodně divit, co všechno s ním zažijí. Vítejte v kouzelném světě Tove Janssonové, který už po řadu desetiletí okouzluje miliony dětských i dospělých čtenářů po celém světě. Vychází v revidovaném překladu.

Připravujeme
Čarovná zima

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. Světové proslulosti dosáhla svými dětskými příběhy o šťastné rodině muminků, které začala psát už ve 40. letech a široké oblibě dětí i dospělých se těší dodnes. Neměli bychom však pomíjet ani její tvorbu pro dospělé, ta čítá tucet svazků, ale čeští čtenáři zatím měli možnost přečíst si pouhé čtyři. Rozsahem spíše kratší, intimní a často autobiografická díla nezapřou poetickou duši Janssonové, její víru v důležitost umění ani lásku k přírodě.

nakladatelství argo

Populárně-naučná a odborná literatura

74–83

Jordan B. Peterson

Jordan B. Peterson (*1962) je kanadský klinický psycholog a profesor psychologie na univerzitě v Torontu. Mezi jeho hlavní zájmy patří psychologie osobnosti, role náboženství a ideologie a posilování osobnosti. Získal značnou proslulost svým vystupováním proti některým projevům politické korektnosti v kanadském akademickém prostředí, je odpůrcem řady trendů, které panují v moderním západním světě – politickou korektností počínaje přes feminismus až po varování před klimatickou změnou. I díky této pozornosti se jeho kniha *12 pravidel pro život* stala bestsellerem v celém anglicky mluvícím světě a je překládána do dalších a dalších jazyků.

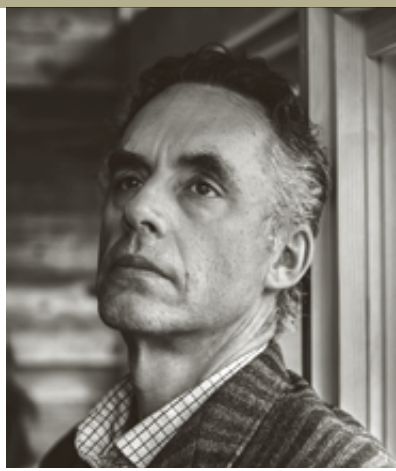

Mapy smyslu

Přeložil Jindřich Veselý

Lidé různých kultur i dob si vyprávějí mýty a příběhy. Čím to je, že tato vyprávění mají tak podobnou strukturu? Co to vypovídá o lidské mysli, morálce i o světě vůbec? Jordan Peterson ve své první knize (1999) zkoumá spojitost mezi tím, co nám moderní neuropsychologie říká o mozku, a tím, co je obsaženo v rituálech, mýtech a náboženských příbězích. *Mapy smyslu* jsou prací, která spojuje neuropsychologii, kognitivní vědu a freudovský i jungovský přístup k mytologii a vyprávění, a buduje mnohovrstevnatou teorii, která moudrost a smysl obsažené v mýtech zprostředkuje kritické mysli moderního člověka.

Již vyšlo
12 pravidel pro život,
Řád není všechno

Veterinářka v džungli

Tip

Přeložila Nela Knapová

Víte, co dělat, když se na vás řítí rozzuřená samice nosorožce? A víte, jak moc si je na rentgenu podobná lidská ruka s orangutaní? A jak se léčí zuby tygrům? Chloe Buitingová o tom může vyprávět, protože to všechno zažila na vlastní kůži.
Péče a starost o volně žijící zvířata se jí stala osudem. Zachraňovala nosorožce, jejichž populaci na jihu Afriky nemilosrdně decimovali pytláci. V Zimbabwe chytala z helikoptéry žirafy, jež bylo nutné přesunout na bezpečnější místo, v Asii vyráběla protézy pro slony, ve Střední Americe na 3D tiskárně zobáky pro tukany a na Borneu se starala o ohrožené orangutany. Léčení zvířat přímo v divočině si mnohdy žádá kreativní řešení, protože nikdy nevíte, jaké výzvy přinese další den. Vydejte se spolu s Chloe na fascinující cestu záchrany divokých zvířat, kterých po celé planetě stále drasticky ubývá a s nimiž nás toho pojí víc, než si myslíme.

Dobrodružství mladé ženy, jež léčí divoká zvířata ve všech koutech světa

Chloe Buitingová

Chloe Buitingová je mladá veterinářka a vášnivá ochránkyně (nejen) divoké přírody a všeho živého na naší planetě. Podobně jako její velký vzor David Attenborough dělá, co může (někdy i psí kusy), pro záchranu volně žijících zvířat a jejich přirozeného prostředí. Jako dobrovolnice i profesionální zvěrolékařka zavítala do nejrůznějších koutů světa a o tom, co její práce obnáší, pravidelně informuje na instagramovém účtu @jungle_doctor. Energie a nadšení, které vkládá do své práce, čiší i z její knihy, která sama působí jako lék na duši zvířete zvaného člověk.

Eva Kubátová

Eva Kubátová (*1985) je vystudovaná historička, profesí soudní překladatelka a tlumočnice španělského jazyka. Vášnivá degustátorka mexické gastronomie. Sběratelka mexických podivností. Nejen tyto tři popisy spojují Evu Kubátovou, která roku 2013 zapustila se svou česko-mexickou rodinou kořeny v historickém srdci Mexico City. Své mexické glosy publikuje v časopisech *Lidé a Země* a *Koktejl*, nejčastěji ji pak potkáte na sociálních sítích Mexikopedie, v reportážních videích z jejích cest a na blogu www.mexikopedie.cz. Nejvděčnější je však za setkání na stránkách knih *Mexikopedie*, jichž chystá celkem pětidílnou řadu.

foto © Jan Křikava

„Mexikopedie je naprosto nádherná kniha o Mexiku. Co mě na ní hodně bavilo, bylo, že autorka dala ke každému tématu i QR kód, tak jsem se mohl na dané téma podívat i pomocí videa. Jedna z nejzajímavějších a nejlepších knih, jaké jsem tento rok četl.“

Jiří

„Úžasná kniha. Musím říci, že jsem ji přečetla jedním dechem a teď bych nejraději sbalila kufr a vydala se do Mexika… Už se moc těším na druhý díl.“

Lenka D.

Mexikopedie 2

Ve 27 kapitolách druhého dílu *Mexikopedie: abecedáře mexické kultury* navštívíme nejpodivnější městečko Mexika San Juan Chamula, kde mayští šamani diktují, jak se modlit v katolickém kostele. Vydáme se na osmihodinovou cestu serpentinami až do horské oblasti Huasteca Potosina, v jejímž nitru se ukrývá surrealistická betonová zahrada propletená liánami mlžného lesa. Zadrnkáme na strunu hudebníků mariachis a prozradíme si, jak tenhle echtovně mexický fenomén přišel ke svým českým kořenům. Vypravíme se do městečka Chignahuapan, kde žijí Vánocemi po celý rok. Uslyšíme zpěv migrujících plejtváků keporkaků při tichomořském pobřeží. Ochutnáme ta nejpálivější chilli a poradíme vám i to, co dobrého z nich uvařit. A dokonce i pár facek od zápasníka „mexického wrestlingu“ lucha libre padne, a že vážně sedly!
Mexikopedická jízda ostřejší než chilli pokračuje!

Již vyšlo Mexikopedie

Terry Pratchett:

Život v poznámkách pod čarou

Přeložil Tomáš Jeník

Terry Pratchett byl nesmírně plodným autorem. Jen ze *Zeměplochy* vzniklo jedenačtyřicet příběhů, běžně napsal dvě, někdy i tři knihy ročně. Jednu však nikdy nedokončil – vlastní biografii. V roce 2015, kdy ho definitivně přemohla degenerativní choroba mozku, stihl svému osobnímu asistentovi Robu Wilkinsovi nadiktovat nějakých 24 tisíc slov a došli do roku 1979. Dál už to bylo na Wilkinsovi. Výsledkem jeho několikaleté práce je zábavný a místy dost bolestný intimní pohled na slavného spisovatele, proložený osobními postřehy a zkušenostmi. Není to bezuzdná glorifikace a Terry Pratchett z knihy vychází jako člověk, který exceloval v mnoha věcech – od včelařství a výroby medoviny přes zahrádkářství po smlouvání a vytáčení lidí do běla. Ale ze všeho nejvíc ze stránek dýchá dojem člověka, který skutečně miloval to, co dělá.
Protože se mu v hlavě, už když jednu knihu dopisoval, líhla zápletka další, zůstala po něm spousta útržků textů a nápadů. Rob Wilkins pár z nich v knize přibližuje, ale druhého Christophera Tolkiena se nedočkáme; Pratchett si v závěti výslovně přál, aby se všechny nápady zničily (stylově – parním válcem jménem Lord Jericho) a nikdo už je nedopisoval. A je to asi dobře, Terry Pratchett by měl být jenom jeden. Ale jak řekl jeho blízký přítel Neil Gaiman: „Spisovatelé mají takovou výjimku – dokud nás čtete, nejsme mrtví."

Rob Wilkins

Rob Wilkins pracoval s Terrym Pratchettem více než dvacet let, nejprve jako jeho osobní asistent a později jako jeho manažer. Nyní ve spolupráci s Terryho dcerou Rhiannou spravuje Pratchettovu literární pozůstalost a Terryho produkční společnost Narrativia.

Jiří Kolísko

Prof. Ing. Jiří Kolísko, Ph.D. (*1965) je ředitelem Kloknerova ústavu, ČVUT v Praze. Je odborník v oblasti diagnostiky a hodnocení staveb, zkoušení konstrukcí a materiálů i posuzování vad a poruch konstrukcí. Je autorem a spoluautorem více než 100 publikací.

Radomíra Sedláková

Doc. Ing. arch. Radomíra Sedláková, CSc. dnes pracuje v Národní galerii v Praze, v níž založila sbírku architektury. Byla kurátorkou Galerie Jaroslava Fragnera, přednášela dějiny architektury na Fakultě umění a architektury v Liberci, následně v Bratislavě a od roku 2005 na Stavební fakultě ČVUT. Věnuje se také popularizaci architektury, na toto téma vydala několik knih.

Marek Tichý

Ing. arch. Marek Tichý je architekt a vysokoškolský pedagog. Působí jako odborný asistent na Fakultě architektury ČVUT Praha, v roce 2002 založil a dodnes vede vlastní architektonickou kancelář TaK, která se dlouhodobě věnuje kontextu současné a historické architektury.

Palác Elektrických podniků v běhu času

Palác Elektrických podniků patří mezi největší a nejvýznamnější památky meziválečné funkcionalistické architektury na území dnešní ČR. Velkorysý objekt podle návrhu architektů Adolfa Benše a Josefa Kříže byl dokončen v roce 1935 a svého času platil za největší administrativní budovu i za ukázku moderních stavitelských postupů a technologií.
Kniha není jen výpravnou monografií představující architekturu a typologii tohoto výjimečného objektu. Zabývá se současně společenským a kulturním kontextem doby jeho vzniku, a to zejména na pozadí nové stavební formy – městského paláce a rozvíjející se metropole. Z velké části mapuje i rozsáhlou přestavbu spojenou s částečnou konverzí, kterou lze s jistotou označit za jednu z největších a technicky nejnáročnějších rekonstrukcí památkově chráněného objektu na území Prahy. To vše se prolíná s úvahami historiků, techniků a architektů o tektonice, materiálech, ale zejména kompozici, řádu a estetice, které jsou nadčasovým poselstvím této stavby.

Šest procházek literárními lesy

Přeložila Anna Štádlerová

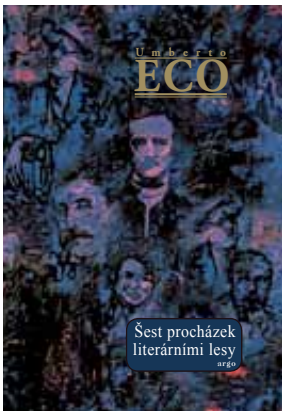

V letech 1992 a 1993 Umberta Eca pozvali na Harvardovu univerzitu na šest přednášek o literární teorii. Čekal-li tehdy některý student suchopárný výklad, pamatuje si své překvapení pravděpodobně dodnes. Beletristický text je v Ecově podání lesem, v němž může čtenář rozjímat, nebo se ztratit, chodit po prochozených cestách, nebo si vyšlapat svou vlastní. Eco vyzývá čtenáře, aby se znovu zamysleli nad tím, jak čtou a co od nich text očekává. Na nesčetných příkladech od *Tří mušketýrů* přes romány o Jamesi Bondovi až po současné detektivky (či porno) ilustruje literární techniky, kterými texty dosahují svých cílů, roli, kterou v nich hraje čas, či míru, do jaké fikce parazituje na realitě a naopak. Vzhledem ke své nadčasovosti má *Šest procházek literárními lesy* čtenáři dozajista co říct i po třiceti letech. V nakladatelství Argo vychází soubor v novém překladu.

Již vyšlo

Teorie sémiotiky, O televizi, Migrace a nesnášenlivost, Jméno růže, Pražský hřbitov, Foucaultovo kyvadlo a další

Umberto Eco

Umberto Eco (1932–2016) vystudoval středověkou filozofii a literaturu, působil jako vysokoškolský profesor, pracoval v televizi, v nakladatelství, psal sloupky pro avantgardní časopisy, v roce 1971 se stal prvním profesorem sémiotiky a ve čtyřiceti osmi letech vydal svůj první a hned bestsellerový román (*Jméno růže*, 1980). Je významným představitelem postmoderny a avantgardy 60. let 20. století a držitelem řady prestižních ocenění i několika čestných doktorátů. Také Ecova románová tvorba vychází ze širokého rozpětí jeho odborných zájmů, i přes svou intelektuálnost si však udržuje celosvětovou popularitu.

Erich Auerbach

Erich Auerbach (1892–1957) byl německý romanista, svým zaměřením na interpretaci jazykového stylu blízký okruhu curyšských teoretiků. Svým zájmem o formy literárního zobrazení skutečnosti přesáhl horizont filologického zkoumání směrem k literární historii. Po své emigraci z nacistického Německa působil v Istanbulu (1936–1947) a později v USA (na Pennsylvania State College a v Princetonu, od r. 1950 na Yale University, kde byl r. 1956 jmenován profesorem).

Mimesis

Přeložili Miloslav Žilina, Rio Preisner a Vladimír Kafka

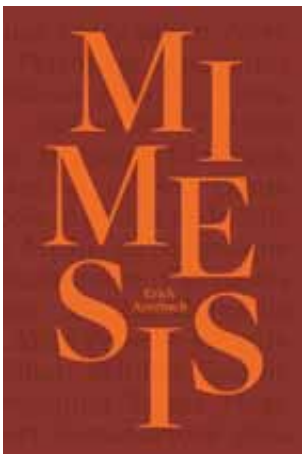

Klasické dílo moderní literární vědy a obecně jeden z nejlepších světových textů zabývajících se estetikou literatury. Autorovy teoretické vývody vyplývají přímo z mistrných literárních rozborů, v nichž Auerbach osvědčil udivující znalost materiálu, nápaditost, mnohostrannost hledisek i jemnost nuancování. Jednotnou koncepci knihy vytváří její klíčový pojem – pojem stylové roviny. Předmětem zkoumání Auerbachových stylových analýz a z nich vycházejících interpretací jsou rozličné formy zpodobňování lidských dějů v západoevropských literaturách. Auerbach své argumenty zakládá na hloubavé, osvětlující četbě klíčových pasáží z primárních textů. Jeho cílem bylo ukázat, jak literatura od antiky až po dvacáté století postupovala ke stále naturalističtějším a demokratičtějším formám zobrazení. Již při prvním vydání v roce 1946 vzbudila práce značný ohlas u filologické veřejnosti. Pro mnoho čtenářů z akademické obce i mimo ni patří *Mimesis* k nejlepším dílům literární kritiky, jaká kdy byla napsána.

Proč Alláh stvořil kalašnikov

Tip

Reportérem z válek, mešit i bazarů

Kdy se smějí Tálibánci, kam se vrací Ježíš a jak se stalo, že věřící židé s pěstěnými pejzy rozjeli byznys s americkým sexuálním symbolem (Kim Kardashianovou)?
Pavel Novotný zvaný Pawluscha už léta cestuje jako novinář na Blízký východ i do Asie. V Egyptě zažil začátek arabského jara a po zatčení dojal agenty tajné policie tak silně, že mu přinesli židli. Na předměstí pákistánského Péšávaru navštívil islámskou školu, kde podle legendy studoval zakladatel Tálibánu. (Prý nestudoval.) Se západními vojáky v Afghánistánu jezdil obrněným vozem a s pýřícím se venkovským duchovním sledoval indické telenovely.
V Izraeli hovořil s veterány, kteří se i v pokročilém věku divili skutečnosti, že v roce 1973 vyhráli válku s Araby. Tak dlouho seděl v kanceláři palestinského ministra zahraničí, až s ním udělal rozhovor (a pak ještě další). Kromě toho zevloval v táboře Muslimského bratrstva v Káhiře a na utajeném místě v Gaze vedl interview s mluvčím Hamásu, od něhož pak slyšel, co už dávno věděl.

Pavel Pawluscha Novotný

Pawluscha, občanským jménem Pavel Novotný (* 1969), po formativním dětství stráveném na pražském sídlišti studoval makroekonomii a později i religionistiku. Přezdívku si přivezl z Ruska, kde koncem 80. let pracoval na stavbách. Dočasně si vydělával jako hrobník, dispečer nebo copywriter a pokoušel se (neúspěšně) prorazit jako hudebník.
Od poloviny 90. let se živí coby žurnalista. Stihl poslední fázi balkánských válek, později dostal šanci navštívit desítky zemí na Blízkém východě, v Asii, Africe i Latinské Americe. Duší neklidný reportér působil nebo publikoval v mnoha českých médiích, nejdéle ale pracoval v *Lidových novinách* a *MF Dnes*, které po příchodu oligarchického majitele nepoznává.

foto © Jan Křikava

William Hartston

William Hartston vystudoval Cambridgeskou univerzitu, je matematik a psycholog. Patnáct let hrál na špičkové úrovni šachy, této hře věnoval několik knih. Psal rovněž o číslech, hlavolamech, humoru a vydal několik pozoruhodných souborů s názvy jako *Encyklopedie zbytečných informací* či *Věci, které nikdo neví: 501 tajemství života, vesmíru a vůbec.*

„Chytrá, vtipná a objevná kniha, která radí, jak jasně myslet uprostřed záplavy procent a pravděpodobností. Naučte se rozpoznat falešné vzorečky a podezřelé statistiky. Až 100 procent čtenářů shledá, že jde o zcela fascinující knihu. Doporučuje 92,53 procenta matematiků.“

Ian Stewart, britský matematik a spisovatel

Ochromující čísla

Přeložil Lukáš Georgiev

Ať se nám to líbí nebo ne, našim životům vládne matematika. Každodenní přísun čerstvých zpráv nás zahrnuje statistickými odhady, výzkumy veřejného mínění, posuzováním rizik, výpočty inflací, předpovědí počasí a klimatických pochodů a všemožnými politickými rozhodnutími, která jsou založena na údajně přesných číslech. Většinu z nás obvykle ani nenapadne tato čísla zpochybňovat nebo se ptát, co doopravdy znamenají, a jestli z nich náhodou neplyne víc otázek než odpovědí. Vzápětí všechny cifry pustíme z hlavy – pokud se vůbec dostaly dovnitř. Ve svém jednoduchém průvodci pro všechny, kdo zažívají ochromení z čísel, William Hartston jasně a s humorem vysvětluje, jak bezpečně projít minovým polem matematiky, která nás obklopuje.

Pod bílou oblohou

Přeložila Sylva Ficová

„Tato kniha je o lidech, kteří se snaží vyřešit problémy způsobené lidmi, kteří se snaží řešit problémy," komentuje soubor svých reportáží autorka. Zatímco v předchozí knize *Šesté vymírání*, za kterou získala Pulitzerovu cenu, názorně dokládá, jak je působením člověka svět přírody proměňován v samotné své podstatě, v novince *Pod bílou oblohou* se rozhodla zachytit posun v myšlení některých klimatologů: tytéž intervence, které naši planetu ohrožují, jsou těmito vědci stále častěji považovány za jedinou naději na její záchranu. Kniha, která umí být současně inspirativní i děsivá, nepostrádá nádech temného humoru, především však představuje originální pohled na éru antropocénu.

Elizabeth Kolbertová

Elizabeth Kolbertová je americká novinářka, spisovatelka, hostující členka Williams College. Za své reportáže pro *The New Yorker* získala hned dvakrát National Magazine Awards, je rovněž držitelkou Pulitzerovy ceny za knihu *Šesté vymírání*. Ve svých knihách se věnuje především možnostem, jak v éře antropocénu zvládat krize způsobené lidským přetvářením planety.

nakladatelství argo

Historická literatura

86–97

František Alexander Heber

František Alexander Heber (1815–1849) byl pražský německý kupec a amatérský historik, autor sedmisvazkového (nedokončeného) díla *Böhmens Burgen, Vesten und Bergschlösser*, ve kterém jako první systematicky popsal a zdokumentoval české hrady a tvrze. Spolu s Augustinem Sedláčkem patří k zakladatelům české kastelologie a historické topografie.

České hrady, zámky a tvrze V

Východní Čechy

Pátá část přehledu panských sídel v Čechách zahrnuje okolo sto třiceti objektů z území, jež se přibližně shoduje s oblastí označovanou dnes jako Východní Čechy. Heber popisuje sídla, jež v jeho době byla ještě rozsáhle dochovaná, stejně jako ta, která byla porůznu přebudována, či je bylo možné odhalit pouze podle nepatrných stop, anebo již zcela zanikla a nezbyly po nich mnohdy ani listinné zmínky. Svazku Východní Čechy dominují nejznámější lokality jako Bradlec a Kumburk, Pardubice a Kunětická Hora, Lichnice, Lanšperk, Trosky či Žamberk. Stručněji autor dále prezentuje a kresbami, rytinami a spoustou poznámek ilustruje podobu a historii mnoha menších sídel, jejichž význam se průběhem času často výrazně měnil.

Již vyšlo

I. Západní Čechy, II. Severní Čechy, III. Jižní Čechy, IV. Střední Čechy

Lvov: Zapomenutý střed Evropy

Přeložil Petr Dvořáček

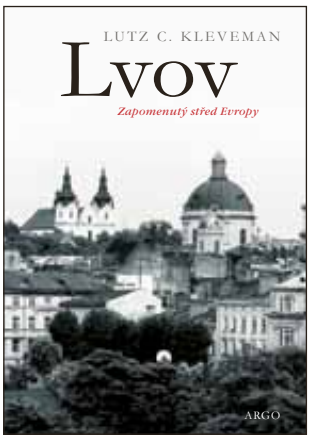

Západoukrajinský Lvov, kdysi součást habsburské říše, byl centrem mnoha kultur a dějištěm mnoha snů a tragédií. Býval považován za „Jeruzalém Evropy“, kde společně žili Poláci, Židé, Ukrajinci a Němci. Tamní kulturní i vědecké prostředí si před druhou světovou válkou v ničem nezadalo s Berlínem a Vídní, avšak jako mnoho jiných středoevropských měst ztratil i Lvov téměř všechno obyvatelstvo v důsledku války, holokaustu a vyhnání – a s nimi pozbyl i paměti. O sedmdesát let později, roku 2017, se německý historik a publicista Lutz C. Kleveman snaží odhalit pohřbenou minulost tohoto fascinujícího města, při tom však objevuje i širší dějinné souvislosti lvovské historie a brilantně vypráví o dějinách Evropy až do dnešních dnů.

Lutz C. Kleveman

Investigativní novinář Lutz C. Kleveman (* 1974) vystudoval francouzskou literaturu v Aix-en-Provence a mezinárodní historii na London School of Economics (LSE). Od roku 1999 pracoval jako novinář a fotograf na volné noze na Balkáně, v západní Africe, bývalém Sovětském svazu, Střední Asii a na Blízkém východě. Psal a fotografoval pro *Daily Telegraph*, *Die Zeit*, *Newsweek*, *Der Spiegel*, časopis *Playboy* a různé další publikace v Německu, Británii a Spojených státech. V současné době Kleveman pracuje na nové knize a fotografických projektech o severní Africe. Je autorem řady děl literatury faktu.

Miloš Zapletal

Miloš Zapletal (* 1987) vystudoval teorii a dějiny filmu a audiovizuální kultury a hudební vědu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. V současnosti působí na PF Univerzity Hradec Králové a v Ústavu historických věd na Slezské univerzitě v Opavě. Zabývá se mj. hudební estetikou, muzeologií a metodologií humanitních věd. Dlouhodobě se věnuje také dějinám hudební kultury českých zemí (zejména Moravy) 19. a 20. století se zvláštním důrazem na osobnost a dílo Leoše Janáčka.

Leoš Janáček a pozdní obrození na Moravě:

recepce, reprezentace, identity

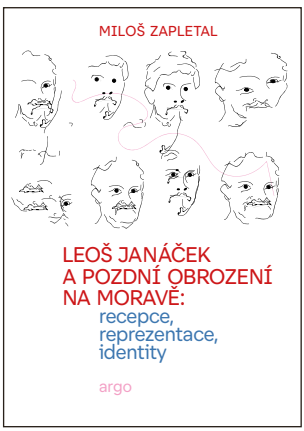

Monografie věnovaná recepci Leoše Janáčka a jeho hudby, v tomto případě zaměřená na prvních šestnáct let Janáčkovy umělecké kariéry, je svým tématem publikace muzikologická, způsob řešení daného tématu ji však spíše řadí do oblasti kulturní historie. Kniha je vyústěním Zapletalova dlouhodobého badatelského zájmu o dějiny hudební kultury na Moravě. Autor klade důraz na uvádění a kritickou recepci Janáčkovy rané umělecké činnosti, a to nejen skladatelské, ale i dirigentské a sbormistrovské, klavíristické aj. Vzhledem k tomu, že zmíněnou problematiku sleduje především s ohledem na kulturní a sociálně-emancipační snahy českého národa v Brně a na Moravě, je tato kniha rovněž důležitým příspěvkem k poznání vývoje českého a německého národního vědomí, specifičtěji pak národního obrození na Moravě.

Mezi českým lvem a helvétským křížem

Přeložili Tomáš Havel, Zuzana Šťastná

Jak to, že první popisy Švýcarska pocházejí od českých cestovatelů? Podnítil český král Přemysl Otakar II. odhodlání švýcarských „prakantonů“ vybojovat si nezávislost? Proč byly ostatky svatého Zikmunda převezeny z opatství Saint Maurice d'Agaune do Prahy? Víte, že moderní Švýcarsko vysvobodil z napoleonské okupace český generál? Že Tomáš Garrigue Masaryk se o Československu poprvé oficiálně zmínil v Ženevě a v Curychu? Že Švýcaři sehráli zásadní roli v tragických událostech v terezínském ghettu? Víte, jak Švýcarsko pomáhalo českým a slovenským disidentským spisovatelům za komunismu?

Odpovědi na (nejen) tyto otázky najdete v této publikaci. Autorovou ambicí bylo přispět k hlubšímu poznání Evropy. Pokud jde o švýcarské čtenáře, chtěl napravit některé předsudky, nedorozumění a zjednodušení, která stále zatěžují jejich povědomí o střední Evropě a zejména o českých zemích. Stejně tak ovšem tato kniha poslouží čtenářům českým, protože Švýcarsko přece jenom nejsou pouze skiareály, čokoláda, hodinky a banky.

Denis Dumoulin

Historik Denis Dumoulin se narodil v roce 1948 ve frankofonní části Švýcarska ve městě Fribourg, kde na tamní univerzitě vystudoval moderní a soudobé dějiny. Poté, co ukončil své učitelské působení na Lycée-College des Creusets v Sionu, prováděl několikaletý výzkum pramenů a literatury ve Švýcarsku a v Česku. Podařilo se mu shromáždit ty nejpozoruhodnější příklady kulturní historie společné oběma zemím. V současné době žije v Sionu, nadále studuje historické prameny a výsledky svých bádání publikuje.

Publius Vergilius Maro
Aeneis

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury České republiky

Přeložil Michal Ctibor

Publius Vergilius Maro (70 př. n. l. – 19 n. l.), nejvýznamnější římský básník tzv. zlatého období římské literatury, vytvořil epos *Aeneis* na přání císaře Augusta. Dílo psané v hexametru (šestistopém verši) sestává z dvanácti knih a téměř 10 000 veršů. Je zásadně ovlivněno homérskými eposy a pojednává o cestě hrdiny Aenea, mytického předka rodu Juliů, z hořící Tróje do Itálie a o jeho následných bojích s italickými kmeny. Aeneas, pokládaný za praotce Římanů, je v eposu vylíčen jako ideální Říman zosobňující všechny národní ctnosti. Epos zásadně ovlivnil římskou i pozdější evropskou literaturu – od středověku přes dobu renesance a humanismu až po současnost a představuje jeden ze základů klasického kánonu pro studia latiny i filologie.
Převod *Aeneidy* do češtiny má dlouhou tradici – klasický a dodnes nejcitovanější je však především překlad Otmara Vaňorného (1933), z něhož vychází i modernější překlad Rudolfa Mertlíka (1970). Nový překlad Michala Ctibora je moderní, respektuje však zároveň tradici časoměrného překladu antické literatury v českém prostředí. Jedná se o zásadní ediční počin nejen v rámci edice Antika, ale aspiruje i na to, aby oslovil rovněž širší čtenářskou obec, jíž antická literatura, historie a kultura stále ještě něco říká.

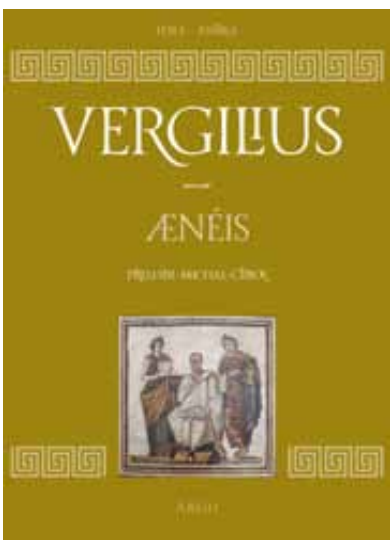

Sex po fašismu: paměť a morálka ve 20. století

Přeložila Daniela Orlando

Ilustrační obrázek

V knize autorka zkoumá vztah mezi sexuální politikou a morálkou v Německu ve 20. století. Vychází z analýzy sexuální politiky nacismu, v níž shledává jak prvky utlačovatelské, tak prvky sexuální svobody. Nacistickou realitu následně konfrontuje se sexuální politikou a tuhou sexuální morálkou v 50.–70. letech, přičemž velkou pozornost věnuje i proměnám německé paměti na třetí říši. V bádání o nacistickém i poválečném Německu se jedná o práci jedinečnou, jež dává nové odpovědi na příčiny a podobu kulturní vzpoury pozdních 60. let, jež ovlivňují německou společnost dodnes.

Dagmar Herzogová

Dagmar Herzogová (* 1961) je historičkou moderních dějin, která přednáší na City University of New York. Věnuje se problematice dějin sexuality, psychoanalýzy, náboženství, otázkám genderu a paměti holocaustu. K jejím nejvýznamnějším pracím patří *Unlearning Eugenics*, *Cold War Freud: Sex after Fascism: Psychoanalysis in an Age of Catastrophes*, *Sex in Crisis: The New Sexual Revolution and the Future of American Politics*.

Robert Muchembled

Robert Muchembled (*1944) je francouzský historik, který přednáší moderní dějiny na univerzitě Sorbonne Paris Nord. Soustavně se věnuje dějinám mentalit, proměnám podob násilí mezi středověkem a současností, dějinám zbožnosti, pověr i historii kriminality. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří *La sorcière au village* (1979); *Culture populaire et culture des élites dans la France moderne (XVe–XVIIIe)* (1991); *La Civilisation des odeurs (XVIe -début XIXe siècle)* (2017). Česky byly prozatím vydány pouze jeho *Dějiny ďábla* (2007).

Ilustrační obrázek

Orgasmus na Západě

Dějiny rozkoše od 16. století do současnosti

Dějiny rozkoše jsou dějinami slasti, individuální, mnohdy nesdělitelné, nepopsatelné, skryté, jindy naopak tabuizované. Dějiny orgasmu jsou ale zároveň kulturním fenoménem, který podléhá kolektivní zkušenosti, jež se během staletí proměňuje. Muchembled zkoumá sociálně a kulturně podmíněné proměny vztahu společnosti i jedinců k rozkoši v dlouhé časové perspektivě od 16. do 20. století. Při své analýze vychází především z literárních pramenů, egodokumentů i zdrojů vizuálních. Jeho vhled do dějin rozkoše je rovněž analýzou tabu a společenské morálky, jež prodělala od raného novověku do moderní doby mnoho zcela zásadních změn, v katolickém, protestantském i sekulárním prostředí.

Již vyšlo
Dějiny ďábla

Thomas Ebendorfer

Deník neboli jednání s Čechy (1433–1436)

Přeložily Zuzana Lukšová a Soňa Žákovská

Deník vídeňského teologa Thomase Ebendorfera (1388–1464) představuje jedinečný historický pramen pro poznání procesu vzniku basilejských kompaktát. Deník je o to cennější, že Thomas Ebendorfer byl přímým účastníkem jednání vyslanců basilejského koncilu se zástupci husitských Čech a Moravy. Ve svém textu detailně popsal průběh debat jak v Praze, tak v Basileji, Řezně, Brně a Bělehradu od července 1433 až po samotné vyhlášení kompaktát v Jihlavě. Svůj text doplnil o opisy 62 písemností, které při těchto jednáních vznikaly, z nichž nemalá část není známa z jiných zdrojů než právě z jeho deníku.

Jan z Mandevillu

Cesta kolem světa

Cesta kolem Země

Přeložila Danuše Navrátilová

Autor tradičně nazývaný Jan z Mandevillu, podle posledních bádání rytíř anglického či francouzského původu, který žil ve 14. století, líčí své údajné putování tehdy známým světem od Francie přes Jeruzalém do Persie, na Kavkaz a do Indie. Dobový bestseller par excellence byl přeložen do většiny evropských jazyků a zachoval se v desítkách rukopisů a mnoha variantách. Inspiraci v mnohdy zcela fantastickém vyprávění našla i řada moderních autorů včetně Umberta Eca. Specifickou a významnou stopu zanechal Mandevillův cestopis rovněž v českých zemích: první překlad do češtiny pořídil už v 15. století Vavřinec z Březové, v českém prostředí vznikl i unikátní iluminovaný rukopis dnes uložený v Britské knihovně. Novou edici (a překlad do moderní francouzštiny) na základě dosud nevydaného rukopisu pořídila významná francouzská medievistka Christiane Deluzová.

Město, kapitalismus a sociální dějiny

Bedřich Mendl patří k nejvýznamnějším českým historikům meziválečného období. Pod vlivem sociologizující německé historické národohospodářské školy stejně jako belgického historika Henriho Pirenna se začal soustavně věnovat hospodářským a sociálním dějinám, tedy problematice v českém dějepisectví první poloviny 20. století více méně opomíjené. Své inspirace čerpal i z metodologických přístupů Maxe Webera. Zároveň se vyrovnával i s materialisticky zaměřeným marxismem, jemuž vytýkal především schematický determinismus. Výbor ze studií a textů Bedřicha Mendla, rukopisných i publikovaných, se pokouší zachytit všechna zákoutí jeho badatelské dílny. V souboru jsou zpřístupněny jak Mendlovy kapitoly ze Šustových *Dějin lidstva*, včetně doposud neznámé stati o středověkých městech, obecné úvahy o hospodářských a sociálních dějinách, prozatím jen v rukopise známá stať o filozofii dějin, stejně jako jeho úvahově laděné polemiky, kritiky i recenze. Doslov napsal Martin Nodl.

Bedřich Mendl

Bedřich Mendl (1892–1940) byl český historik a editor, který působil od roku 1934 jako profesor hospodářských a sociálních dějin na pražské filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Ve svých výzkumech se věnoval především sociálním dějinám českých a moravských měst ve středověku, z obecnějšího hlediska pak hospodářským dějinám Evropy od středověku po 20. století. K jeho nejvýznamnějším pracím patří: *Sociální krise a zápasy ve městech čtrnáctého věku (1926)*; *Z hospodářských dějin středověké Prahy* (1926); *Knihy počtů města Brna z let 1343–1345* (1936); *Tak řečené norimberské právo v Čechách* (1938); *Vývoj řemesel a obchodu v městech Pražských* (1947).

Max Weber

Max Weber (1864–1920) byl německý národohospodář a sociolog, který vyučoval na univerzitách v Berlíně, Freiburgu, Heidelbergu, Vídni a Mnichově. Ve svých výzkumech se věnoval sociologii náboženství, hospodářským dějinám, sociologii práva a teorii vědy. Do sociologického myšlení zavedl pojmy jako charisma, hodnotová neutralita či ideální typ. Jeho nejvýznamnější práce byly vydány v souborech *Gesammelte Aufsätze zur Religionssoziologie* (1920/1921); *Wirtschaft und Gesellschaft* (1921/1922); *Gesammelte Aufsätze zur Sozial- und Wirtschaftsgeschichte* (1924).

Protestantská etika a duch kapitalismu

Přeložil Aleš Valenta

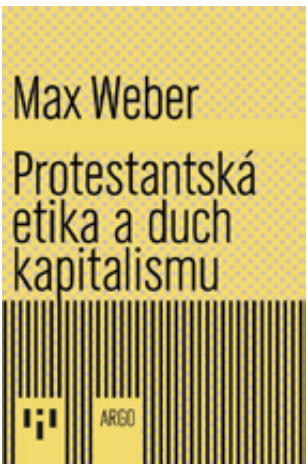

Protestantská etika a duch kapitalismu je patrně nejznámějším a zároveň k nejdiskutovanějším Weberovým dílem. Weber ho publikoval v letech 1904–1905. Zamýšlí se v něm nad počátky a příčinami vzniku kapitalismu, resp. nad souvislostmi mezi rozvojem kapitalismu, náboženskými systémy, racionalismem a byrokratizací státu. Vcelku jednoznačně zde spojuje vznik kapitalismu s protestantským náboženstvím, s protestantskou kulturou a s protestantskou etikou práce, vykazující prvky askeze, šetrnosti a střídmosti. Důraz přitom klade na protestantský smysl pro zisk, jenž se podle jeho názoru liší od ekonomického myšlení katolíků, kteří vykazují větší sklony k humanismu, zároveň však i k mysticismu. V rovině náboženské senzibility stejně jako v rovině věroučně podmíněné mentality vidí základní rozdíly ve vzniku a možnostech rozvoje principů kapitalismu v protestantském a katolickém prostředí, resp. v prostředí křesťanských a nekřesťanských civilizací a společností. Překladu *Protestantské etiky* předchází zasvěcený úvod od sociologa a znalce Weberova díla Miloše Havelky.

Dvorská společnost

Přeložily Václav Soukup a Zuzana Soukupová

Dvorskou společnost Norbert Elias poprvé vydal v roce 1969. Tato kniha představuje široce pojatou analýzu utváření se společenských a sociálních vztahů v dvorském prostředí v období starého režimu. Středobodem autorova zájmu je dvorská společnost francouzského krále Ludvíka XIV., jež podle jeho názoru vytvořila zcela nové modely společenského chování aristokracie, jež v jistých proměnách přežívaly hluboko do 19. století a jež i při zániku monarchií ve většině západního světa ovlivňují chování politických i kulturních elit do současnosti.

Norbert Elias

Norbert Elias (1897–1990) je jednou z nejvýznamnějších osobností sociálních věd 20. století. Tento původem německý sociolog, narozený ve Vratislavi, prožil po své emigraci v roce 1933 většinu svého života ve Velké Británii a v Nizozemí. Jeho sociologické *práce O procesu civilizace* (česky byla vydána v letech (2006-2007) a *Dvorská společnost* představují základní díla moderního sociologického myšlení.

Aaronovitch Ben 59
Allen Woody 6
Altarriba Antonio 64
Amidon Stephen 50
Auerbach Erich 80
Beckett Samuel 19
Benitez Joe 62
Bergelson Dovid 32
Birdová Tabitha 29
Blain Christoph 65
Borek David 16
Buitingová Chloe 75
Cave Nick 18
Clarke Arthur C. 60
Colganová Jenny 40
Cosby S. A. 54
Černohorský Václav 16
Červenák Juraj 55, 56
Dobbs 63
Dumoulin Denis 89
Dylan Bob 15
Ebendorfer Thomas 93
Eco Umberto 79
Elias Norbert 97
Enia Davide 28
Fulghum Robert L. 33
Hartston William 82
Heber František Alexander 86
Herzogová Dagmar 91
Hůlová Petra 13
Chamberlainová Mary 38
Jacksonová Shirley 51
Jancovici Jean-Marc 65
Janssonová Tove 71
Jonáš Martin 16
Kamen Jiří 47
Kang Kateřina 66
Kerouac Jack 42, 43
Keyes Daniel 26
KIM 64
Kleveman Lutz C. 87
Kolbertová Elizabeth 83
Kolísko Jiří 78
Kubal Michal 16
Kubátová Eva 76
Kulich Roman 35
Lahiri Jhumpa 22
Le Guinová Ursula 57
Majkowski Aleksander 31
Martin George R. R. 58
Mbougar Sarr Mohamed 24
McCann Colum 34
McCarthy Cormac 9
Mendl Bedřich 95
Miklínová Galina 70
Miřejovský David 16
Mišima Jukio 27
Muchembled Robert 92
Natt och Dag Niklas 52
Novák Jan 10, 11
Novotný Pavel Pawluscha 81
O´Farrellová Maggie 39
Papadopulos Andreas 16
Papoušková Eva 70
Peřina Tomáš 67
Peterson Jordan B. 74
Placák Petr 46
Polák Pavel 16
Pulleyová Natasha 61
Rosten Leo Calvin 23
Rožánek Karel 16
Sagitarius Petr 49
Salvioni Beatrice 8
Scudamore James 21
Sedláková Radomíra 78
Singer Jisroel Ješaja 41
Skála František 67
Slimani Leïla 25
St. John Mandelová Emily 36
Strnadová Anna 48
Szántó Jakub 16
Šilhan Jan 16
Štoflová Danka 45
Tichý Marek 78
Topčjan Alexandr 20
Vergilius Publius Maro 90
Vermes Timur 7
Vostal Bohumil 12

Wahlgrenová Anna E. 53
Walliams David 68, 69
Weber Max 96
Wells Herbert George 63
Wilkins Rob 77
Williamsová Pip 37
z Mandevillu Jan 96
Zapletal Miloš 88
Zelenskyj Volodymyr 14
Žadan Serhij 30

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☏ **222 781 601**
@ **argo@argo.cz**
www.argo.cz

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☏ 222 781 361
@ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☏ 226 519 376
@ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura, filmová řada
☏ 222 782 265
@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčník
edice Argomiks a Bibliofilie
☏ 222 783 513
@ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašínová
beletrie, česká literatura,
populárně-naučná literatura
☏ 273 132 173
@ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☏ 273 132 176
@ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☏ 222 781 597
@ martin.nodl@argo.cz

Markéta Šnoblová Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☏ 222 780 190
@ marketa.snoblova@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☏ 273 132 174
@ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☏ 222 780 184
@ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☏ 273 132 177
@ alena.pokorna@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
@ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☏ 222 782 265
@ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☏ 222 783 514
@ milos.urban@argo.cz

Jindřich Vacek
kultury a civilizace, románské jazyky
☏ 222 780 184
@ jindrich.vacek@argo.cz

Oldřich Vágner
edice Crossover
@ oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková
angloamerická a severská literatura
☏ 273 132 173
@ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická

Milan Dorazil
☏ 222 782 260
@ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková
☏ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová
☏ 222 781 608
@ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná

Pavel Růt
☏ 222 781 606
@ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková
☏ 222 781 608
@ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace

Zdenka Křikavová
☏ 222 781 601, 733 650 762
@ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková
☏ 222 783 513, 724 182 323
@ ulrika.horáková@argo.cz

Anežka Dudková
sociální sítě
☏ 776 858 622
@ anezka.dudkova@argo.cz

Jan Křikava
☏ 773 133 623
@ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar
asistent propagace
@ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt

Pavel Krummer
☏ 222 783 512
@ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva

Markéta Matušková
nákup práv
☏ 273 132 175
@ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková
prodej práv
☏ 222 782 265
@ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová
nákup práv
☏ 222 782 262
@ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení

Jana Kühnlová
☏ 222 782 147
@ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová
☏ 222 780 191
@ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce

KOSMAS
Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
☏ 226 519 400
@ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

#mojeargo

na vlnách

Podcast o knihách a lidech, kteří jimi žijí.

#mojeargo

INTERAKTIVNÍ MĚSÍČNÍK PLNÝ NOVINEK Z NAKLADATELSTVÍ ARGO

Každý měsíc se věnujeme jinému tématu, každý měsíc pro vás s láskou píšeme o knihách, které pro vás chystáme. Přihlaste se do našeho newsletteru na www.argo.cz a o novém čísle se dozvíte jako první!